Tidsskrift for KANINAVL

www.kanin-nkf.net

Norges Kaninavls-forbund

Organiserert kaninhold i Norge
Stiftet 1897

Nr 6 • August/September 2012

Tidsskrift for KANINAVL:

Redaktør: Bjørn Egeland, tlf.: 51 67 19 00, mobil 970 66 450.
e-post: redaktor@kanin-nkf.net - postadr.: Frøyerv. 46, 4328 Sandnes

Innsending stoff/bilder: Sendes snarest til redaktor@kanin-nkf.net
Neste blad: nr 7/2012, utsendes ca uke 42.
Artikler som blir tatt inn, er innsender ansvarlig for dets faglige innhold.
Kopi/reproduksjon av tekst/bilder fra bladet: Ta først kontakt med red.

Foreningenes medlemslister og adresse-endringer, sendes til:
e-post: sekreter@kanin-nkf.net eller: Bjørn Egeland, Frøyerv. 46, 4328 Sandnes
NKFs hjemmeside: http://www.kanin-nkf.net
Webmaster: Kristin H. Berg, e-post: webmaster@kanin-nkf.net

Norges Kaninavlsforbund

Leder: Gullik Klepaker, Syrristv. 207, 3280 Tjodalyng, tlf. 33 19 32 68, e-post: leder@kanin-nkf.net

Nestl.: Johnny Lyshaug, Elvestadv. 964, 1827 Hobøl, tlf. 69 92 00 59, e-post: nestleder@kanin-nkf.net

Sekretær: Bjørn Egeland, tlf. 51 67 19 00 / 970 66 450
Frøyerv. 46, 4328 Sandnes e-post: sekreter@kanin-nkf.net

Kasserer: Ivar Østli, Nordre Ålsvei 334, 2750 Gran, tlf. 61 33 17 76, mobil 911 82 745
Konto nr.: 5104.05.16763 - e-post: kasserer@kanin-nkf.net

Salg av utstyr/rekvisita: Dagfinn Johansen, Tinghaugv. 100, 3175 Ramnes, tlf. 33 39 62 95.

Kontakter i Norges Kaninavlsforbund

Stambokfører/bestilling av stamtavler: Rolf Ludvigsen, Østbyv. 162, 3280 Tjodalyng,
tlf. 33 12 45 97, 982 31 814. e-post: stambok@kanin-nkf.net
Datautvalg: Rolf Ludvigsen, tlf. 33 12 45 97, e-post: datautvalg@kanin-nkf.net
Importutvalg: Ivar Østli, tlf. 61 33 17 76, mobil 911 82 745, e-post: import@kanin-nkf.net
PR- og Infoutvalg: Bjørn Egeland, tlf. 970 66 450, e-post: pr-info@kanin-nkf.net
Sportsutvalg: Johnny Lyshaug, tlf. 69 92 00 59, e-post: sportsutvalg@kanin-nkf.net
Champ: Anne Bjerkeli Nguyen, Skogv. 1, 1820 Spydeberg, tlf. 990 21 565 e-post: annebjng@online.no
Standardutvalg: Svein Clausen, tlf. 35 59 88 50, e-post: svein@sveinclausen.no
Ungdomsutvalg: Anita Vadum Wilmann, tlf. 406 16 045. e-post: awilmann@furst.no

Dommergruppen (bestilling av dommere til utstilling, gjøres til leder)
Leder: Thormod Saue, tlf. 32 84 61 35. e-post: thsaue@online.no
Kasserer: Svein Clausen, tlf. 35 59 88 50, e-post: svein@sveinclausen.no
Konto: 9494.05.32145 **for betaling dommmer-avgift: kr 5,-** pr katalognr.
Sekretær: Odd Einar Lundervold, e-post: odd.einar.lundervold@lyse.net

Bladproduksjon: Petit Grafiske, 4328 Sandnes, tlf. 970 66 450, eller 51 67 19 00 e-post: bjorn.egeland@lyse.net

---

Forsidefotos:

Indre Østland KAL har vært på sommerutstillingen i Alingsås og var samtidig innom på et stallbesøk hos Affe Hedlund. Så har vi junioren Linus Breistrand fra Heimdal, som sammen med pappa Rune er ivrige oppdrettere. Mer om dette nevnte er å lese i denne dobbelutgave av TK.

Foto: Elina Jokinen / Rune Breistrand

Tidsskrift for KANINAVL

Nr 6
Aug./Sept. 2012

113. årgang

Forord:
Bjørn Egeland

En sommeren er over

Vi er kommet til september, årets første høstmåned med «R» i og det betyr vel for foreningene at møtevirksomheten starter opp igjen, og også med utstillinger.

LUU-annonsen er på plass i dette TK, et TK som forøvring i sommer ble bestemt omgjort til et dobbeltnr og det er blitt til 48 sider. Kan ikke se at et blad med så mange sider er utgitt før. Samtidig rettes en takk til fotografer som har bidratt til dette blad: Elina Jokinen, Hilde Krogedal og Rune Breistrand. Vedrørende ferietid, så sier Rune: - Leste i TK angående å ha kaniner og reise bort, og det er ikke greit å plassere bort over 50 kaniner og kanskje også huer som skal yngle i denne ferietiden. I fjor satte jeg inn en annonse på finn.no og kom i kontakt med ei jente som var veldig glad i dyr. I år var det en annen jente som tok jobben. Jeg betalte 1000 i uka. Det er jo mye arbeid å stelle alle kaninene i 4 uker, med både fôring og rengjøring. Hun utførte en bra jobb. Mer fra Runes kaninstall er å se på de 4 neste sider.

I dette TK er det tatt inn en del eldre artikler, og det har sine gode grunn for at det har vært spørsmål om emnene, flere ønsker å vite når tidlig det går å se om Hermelin-ungene deres kan være noen utstillingskandidater. Da må jeg be dere lese godt igjennom artikkelen som er å finne på side 22 til 25. Tabellene, eller figurene, er meget viktige rettesnorer i en Hermelinavlers kaninstall, så kan bare anbefale det som andre Hermelin-avlere har gjort; hengt dem opp på stallveggen. Hører ellers også at noen kaninavlere har problemer med ungdyra etter fravenning og det er da mageproblemer som oppstår. I verste fall dør kaninen. Det blir for «enkelt» å skylde på kraftfôret. Alle kaninavlere må sette seg inn i kaninens indre organer og dens fordøyelsessystem, så les mer om det på side 26 til 28.

Burtyper, stallsystemer og burstørrelser, er alltid aktuelle spørsmål, og det er også veldig kjekt å se hvordan andre har det. Kaninens bolig kan vel egentlig aldri bli for stor, for å si det på den måten.

Ser dere på sidene på slutten i dette TK, er det en meget pen kaninstall som presenteres. Et enkeltbur der er på størrelse 70x75 cm gulvflate og beregnet på smårase, som altså har en voksen vekt på 2,5-3,2 kg. Dette kan jo være en rettledning på hvor stort du skal beregne til den rase du skal bygge bur til. Skal du ha en større rase så plusser du på noen «hakk» og skal du ha Hermelin, så kan du gå ned i gulvflate. Men bursystemer er det mange av og noen vil ha det slik og andre slik. Det ser vi også når vi deltar på utstillinger, der kommer kaninavlerne med mange forskjellige typer fraktekasser.

Øremerke i venstre øre: Har sett det er noen som har satt inn feil første-tall. For 2012 skal første være ett 2-tall, IKKE 12.

- ønsker dere en fin høst!

Månedens oppdretter:
Stall Breistrand, Heimdal

Denne gang går turen til Trøndelag og bydelen Heimdal, som ligger «ei god mil» sør for Trondheim. Vi skal stifte nærmere bekjentskap med kaninoppdretterne i Stall Breistrand, pappa Rune og sønnen Linus. Redaktøren leser i TK for desember 1997, der det står om 85 års Jubileums-utstillingen til Trøndelagen KAF og Best i rasen Belgisk Kjempe er Rune Breistrand med 95 poeng . . . «Ja, det stemmer», sier Rune, jeg var medlem 3-4 år i Trondheimsgruppa - og kaniner, det er jo en fin og trivelig hobby . . .

Vi bor jo midt i et ene-boligstrøk og i 2010 startet det så smått med 3 utebur som ble plassert mellom huset og garasjen, som dere ser her på bildet.
I 2011 ble det bygget flere bur inne i gara-sjen og nå i år er det blitt enda mer bur, og kaninene har fullsten-dig overtatt. Bilen er nå blitt presset ut og det spørs vel om den kommer inn igjen. Vi driver nå med 3 raser

Sachsengold, en pen rød kanin

Vi bestemte oss i 2010 for å starte med en «levende hobby» og på høsten var valget falt på rasen Sachsengold. Om planen vår var så lur, vet jeg ikke forteller Rune, men jeg kjøpte inn 5 dyr fra 5 forskjellige oppdrettere: Jonette Myrbostad, Øystein Osland, Henriette Overn, Per Kløvstad og Kim Grøtli Henriksen.

Bur var jo bygget og sto klar, og vi hadde meldt oss inn i Trøndelagen KAF.
Jeg syntes det var hyggelig å se at noen av oppdretterne fra den gang jeg var medlem, fortsatt var med enda, selv om Trondheimsgruppa nå er blitt nedlagt.
Hele kaninmiljøet virker fortsatt til å være trivelig og godt, og vi har truffet mange reale folk siden vi begynte.
Første helga i januar 2011 dro vi på vår første utstilling for oss; Nord-Trøndelag KAFs i Skatval. De innkjøpte ungdyra fra høsten greide seg bra, det ble en 10.-plass med 283 poeng. Jeg tolket at kaninene holdt en grei kvalitet til å satse på i avlen.
På våren fikk vi de første kullene med Sachsengold. Nå gledet vi oss til å stille kaniner vi selv hadde avlet, og i oktober ble vi nr 5 i klasse B med 284 p. Dette lovet jo bra og i løpet av 2011-2012 oppnådde mange kaniner 95 poeng og en fikk 95,5. Linus valgte seg også ut sin første kanin. En Sachsengold-hanne, som har et godt hannerasepreg. Den fikk 94,5 i 2011 og fikk i 2012 sine 95 poeng.
LU/NM-2012 i Trondheim i februar var en opplevelse for både Linus og Rune. Begge hjalp til med å få til et fint og godt planlagt LU/NM og 100-års jubileum til Trøndelagen KAF. Og Rune toppet det hele med å ta rasepokalen for Sachsengold.

I år har det også blitt et kull Liten Wiener blå

Liten Wiener blå og Hermelin blåøyd

Men, Rune, på kort tid har det nå blitt et par nye raser og dermed flere bur . . .

Ja, vi har nå fått 2 nye raser i stallen vår. Vi bestemte oss egentlig ganske tidlig for å satse på Hermelin hvit blåøyd, som vi mener er en variant av Hermelin som kunne trenge et løft, for å si det slik. Jeg savner «rett og slett» denne varianten.

Vi har nå klart å avle fram 4 kull med til sammen 20 unger. Det ene kullet var vi riktig så heldige med, da ei Hermelin-hu kom med 6 velskapte unger (bildet over), og dette er vel ikke helt dagligdags for Hermelin-huer. Linus har nok en gang valgt seg ut en av ungene. Ei hue denne gangen, og hvis han er flink til å holde orden i bura med skifting av flis og strø, blir det vel kull på hua hans til neste vår. Liten Wiener blå - den rasen er også nå å finne i stallen. Blir bare et kull i år med den rasen, for vi må også tenke på at det skal være en viss oversikt på det en holder på med, og da må det ikke vokse over hodet. Vet ikke på sikt hvor stort vi skal drive, men regner med at det regulerer seg selv, siden vi ikke bor på gårdsbruk på landet, men midt i et eneboligstrøk.

Vi har valgt å satse på Hermelin i varianten hvit blåøyd.

Avlen med disse har gått over all forventning og med et snitt på 5 unger pr kull må jo være bra

Totalt er det nå 61 bur i stallen, 43 er bygget selv, på bildet 18 bur vi kjøpte av Arve Lilleøen

Liten Wiener blå, det er noen nydelige dyr, men jeg mener rasen oppfører seg «noe merkelig». Sachsengold oppfører seg roligere og har et tålig greit gemytt. Jeg oppfatter nok dermed slik at både Hermelin og Liten Wiener blå er noe kvassere kaninraser enn Sachsengold, for å si det slik, men den meningen kan selvsagt variere fra stall til stall.

Og så har det også blitt styreverv

Du overtok som foreningens kasserer i 2012: Ja, jeg er nå med i styret i Trøndelagen KAF, og jobber aktivt med å få opp interessen for kaninavl. Prøver å finne måter å nå ut til publikum på. Vi trenger sårt flere «aktive» medlemmer. Synes at flere må være med «å dra lasset». Vi fikk promotere kanin på et butikksenter i Trondheim en lørdag. Det var helt utrolig hvor stor interessen blant folk var. Håper vi kan få til flere slike dager og at dette kan bygge på seg med noe i området.

Dessuten synes jeg det er moro og fotografere under utstillinger, og spesielt når bildene blir brukt i TK (så redaktør håper selvsagt at Rune fortsetter med det).

Og til slutt Rune, hva vil du da si: Jo, jeg synes den første «sesongen» gikk bra og vi gleder oss til de neste utstillinger, som starter for oss på Møre, i Batnfjorden.

Linus og jeg (som sikkert også de aller fleste andre) har som mål å komme høyere opp på resultatlistene og kanskje vinne en lokal utstilling en dag. Og så klart er 96 poeng også et mål, nå som vi har klart 95,5 . . . TK retter en stor takk til Rune og Linus - og ønsker dem lykke til!

SOMMERTUR til ALINGSÅS

Vi i INDRE ØSTLAND KAL

begynte med løst prat på årsmøtet og det vokste opp som tanke utover vinter og våren, og ble satt en plan på siste medlemsmøte i mai. Mer planlegging under vår Midtsommerutstilling og flere var interessert i å ta en felles tur til den tradisjonelle Alingsås- og Nolhagautstillingen i Sverige. Flere av oss har tatt turen til Alingsås mange ganger før, og vi hadde lyst å vise til nyere medlemmer hva vi snakker om. Dessverre ble det bare oss fem som var med, kansje neste år blir det dobbelt så mange? Da dette var tenkt som forenings-tur, hadde vi også planer å ha litt ekstra program for helgen.

Affe Hedlund med familie var så generøse og åpnet sin kaninstall for våre nysgjerrige neser. Affe bor rett ved siden av E20, ca et kvarter fra Alingsås. Et vakkert rødt hus i landlige omgivelser, med mye grønt rundt. Affe er kjent av mange som en flink dommer og en svært aktiv foreningsper-

Her diskuteres det Liten Sølv . . .
og t.h. kaffekos i Jenny og Affes vakre hage

Affe ønsker velkommen til kaninstallen

son, men han er også en erfaren oppdretter i mange raser. I stallen, som forøvrig Affe dette året har restaurert burene, fant vi Tysk Kjempeschecke, Alaska og Liten Sølv. Rekrutteringen var også i gang og datteren Lisa hadde noen dvergveddere.
Affe viste stolt fram noen av sine lovende ungdyr og vi pratet selvsagt om fôring, og ellers hans måte å stelle kaniner på, som f.eks. å velge ut avlsdyr og utstillingsdyr. Så kommende år skal bli spennende og følge resultater og se hvordan det går.
Og det var ikke bare kaniner som fyllte familiens hage, kona Jenny har ikke den

Tysk Kjempeschecke ungekull i Affes stall

Linderödssvinunger i Nolhagaparken

helt spesiellt store interesse for kaniner, men hage er hennes lidenskap. Vi var nok på besøk i den rette tiden, hagen bugnet av blomster i dusinvis av mange ulike farger og arter, selv om ingen av oss er noen blomsteksperter, så skjønte vi fort at dette var veldig avansert og mange vanskelige arter. Bakerst i hagen fant vi noen flotte duer, Affe's andre hobby, hvite brevduer var flyvende over oss hele tiden og skapte en helt spesiell atmosfære med både ro og liv. Ett par andre ulike Tomlere hadde ikke lov å fly fritt men hadde stort fint uteområder for å strekke sine vinger. Vi takker for gjestfriheten til familien Hedlund - med koselig prat og servering!

Glenn Larsson fra Svårtecknade Kaniners UppfödarFôrening (SKUF), ser på Rhinsk Schecke

Alingsås og smådyrsutstillingen

Alingsås er en liten vakker by nær Gøteborg, og spesiellt i sommerhalvåret våkner Alingsås til liv. Alingsåsortens Kaninavelsförening fyllte 70 år forrige år og utstillingen selv har like lang historie.

Utstillingslokalet er Nolhaga ishall. Ved siden av ishallen finner du Nolhaga dyrpark som har spesialisert seg på ulike svenske landraser, her kan man få nærkontakt med Linderödssvinunger og Gotlandskaniner og i tillegg til mange ulike fuglearter, geiter og noen ponnyer.

Nolhaga-parken i seg selv er en meget vakker park med mange ulike gamle løvtre og små kanaler. For dem som har lyst til og gjøre noe annet enn å være på utstillingen for se på kaniner og andre smådyr, kan ta turen til frisbeegolfbanen eller kanskje ta en dukkert i Mjörn.

Alingsåsortens Kaninavelsförening har alltid sørget for campingmuligheter rett utenfor hallen. Her blir også arrangert aktiviteter, slik som den tradisjonelle «fotball-landskampen». De har også arrangert fine middagsfester når det har vært jubileumsår, og ellers er programmet fritt.

Men vi kan alltid lite på at Nisse Jonsson kommer med sin gitar og allsang (bildet over). - Og det var «helt magisk», for så kom vinden og «blåste bort regnet», slik det bruker å være her under utstillingshelgen. Campingen her har blitt svært populær og mange reiser uten kaniner «bare» for å delta på den sosiale biten. Her treffer man også mange norske kaninoppdrettere, men også danske og finske venner.

Dette året var preget av mindre antall påmeldte kaniner enn tidligere, ”bare” 302 katalognummer. Best In Show ble en Rex castor til Emma Skogberg med 95,5 p. Rose-Marie og Urban Andersson vant utstillingen med Tan sort 285,5 p.

Elina Jokinen, tekst og bilder

Georg West - rasens «far»

Californian er én av de få raser som ikke er europeisk - og vi skal langt av sted for å finne opprinnelseslandet. Som navnet ikke kan skjule, er dette et amerikansk produkt.

Georg West, som var dommer (ikke kanindommer, men juridisk), startet i Californien i 1922, på et arbeid med å avle frem en kaninrase, som i enhver henseende skulle tilfredsstille kravene til en god produksjonskanin.

Hvilke raser West brukte, eller var innom, før han til slutt var fornøyd med sitt produkt, er noe uvisst. Men tegningen viser jo at Russer må være en av partene, og historien forteller også at Stor Chinchilla var godt med i arbeidet. Andre artikler mener også at New Zealand White har vært med, eller rettere sagt; avkom eller avlsdyr som var med i «fremstillingen» av New Zealand White. Denne antagelse er forståelig, fordi man i den samme tidsperiode avlet fram en robust produksjonskanin, i Californien, og som i 1925 fikk navnet New Zealand White.

West stilte ut sin nyhet første gang i 1927. Men, *American Rabbit Breeder Association,* anerkjente ikke Californian som rase før i 1939! Bedre er det å forstå at rasen ikke kom til Europa før 9 år etter, for vi fikk jo en verdenskrig.

Det sies de første kom til England i 1947. Av en merkelig grunn bevarte engelske oppdrettere Californian som en «hemmelighet» i mange år, før de eksporterte den til fastlandet, og de sørget for å holde prisen høy. Raseomtalen fortalte (i motsetning til andre reklamebrøl) at her kunne en virkelig vise til kvaliteter ut over det normale, angående produktivitet, oppvekst, osv., når det gjaldt slaktekaniner.

I Europa-standarden finner vi dette bildet av Californian. Denne er fra Østerrike - en robust type med kraftig hode og fyldige kjever/kinn. «Minuset» må være masken som virker å gå opp i en spiss. Masken skal ha oval topp når en ser den forfra

I europeiske standarder i 60-årene

Californian ble også etter hvert tatt opp som rase og dermed inn i forskjellige standarder. Sveits tok den med i 1962, Holland i 1966 og Tyskland i 1968.
I Nordisk Kaninstandard ble Californian opptatt i 1966 - altså 2 år før den kom med i den tyske.

På dansk LU første gang i 1969

I norden ble Californian presentert første gang på dansk LU i 1969, i Bramming. Men flere danske kaninkjøttprodusenter hadde allerede hatt rasen i noen år, og i dansk TK i oktober 1967, annonseres de første Californian. Ved den danske kontrollavlsstasjon for kaniner i Nordrup, Ringsted, konstateres det også på den tiden at Californian er en virkelig god produksjonskanin. Dens avkom kan vise til en daglig tilvekst på over 40 g, og det er godt for en mellomstor kanin.

Når tid de første Californian kom her til oss, kan jeg ikke med sikkerhet si, men første gang Californian ble utstilt på en LU, var i 1979 i Tønsberg, med 3 dyr. Antall utstilte på LU'er har ikke blitt det helt store. I 1986 finner vi 12 dyr, og vår 100 års Jubileums-LU-1997 i Fredrikstad viser 11 dyr fra 3 oppdrettere, LU-2003 ett dyr, LU-2006 viser 4 dyr, på LU-2009 er det 6 dyr og LU-2010 ett dyr.

Men tallene vi finner om Californian på utstillinger, kan langt fra sammenlignes med rasens reelle utbredelse. Over hele verden er Californian en av de mest benyttede raser i produksjonssammenheng. Store besetninger ute i Europa, hvor Californian er hovedrase, og kanskje 10.000 kaniner eller mer ukentlig blir slaktet, så forstår vi hvilken betydning rasen har. Det hersker her ingen tvil om at Californian er en god produksjonsrase.

Eksteriøret

I Nordisk Kaninstandard kan vi lese at vekten på en voksen kanin skal være fra 4,01 kg og «fri vekt» oppover. I Europastandarden står det at en Californian skal ha vekt på min. 4 kg og maks 5 kg. Ørelengden står der oppgitt til å være 11-13 cm, og om hodet står det: «The head is

short and strong». En Californian, er som vi her har lest, en kanin som er avlet fram med fokus på at den skal være et produksjonsdyr, noe som vil si at dens preg skal gi uttrykk for kraft, med en kraftig god kroppsform og «usynlig» hals, er med på å gi en god type. Å avle fram typer med en kraftig robust kroppsform med fyldige muskelpartier, bredt og fast bryst, kraftig rygg med god bredde, er det som må være målet i avlsarbeidet.

Pelsen skal være tett og fyldig.

Tegningen til Californian er den som vi kjenner fra Russer, altså den er russertegnet, med tegningsfarge på dens ytterpunkter. For det meste ser vi Californian i tegningsfargen svart, men finnes også i brunzobel og blåzobel. Når det gjelder tegningsfargen har Californian i Standarden fått denne tekst lagt inn under FARGE: *Den kan tross alt ikke forventes å ha samme intensitet som de alminnelige bestemmelser for den respektive farge.*

Øyenfargen er mørkerød.

Mer om eksteriør, farge og tegningen, er å lese i Nordisk Kaninstandard på sidene fra 138 til 141, og er du kaninutstiller og avler som ikke har Nordisk Kaninstandard, så må du kjøpe den!

Californian var en av de raser som fikk en «kraftig» endring i poengskalaen da nugjeldende Standard kom i 1999.

På kroppsform ble poengene «redusert» til halvparten. Flere mener Californian burde beholdt 40 poeng til kroppsform.

Dagny Rognhaug - en Californian entusiast

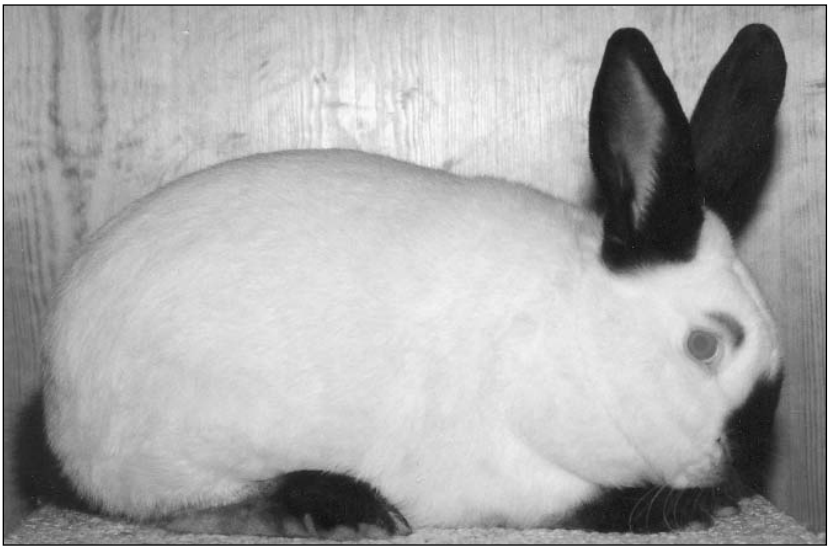

På LU-2008 i Drammen stilles det 5 Californian fra 2 utstillere hvorav 3 fra Dagny Rognhaug som får 281,5 p og tar NKFs rasekrus til odel og eie (nå har ikke rasen her mange avlere).

Som utstillingskanin begynner nå Californian å bli «sjelden vare». De neste raser i vår Standard, er Engelsk Vedder, Hotot og Meissner Vedder, de ser vi ikke noe til . . .

Engelsk Vedder

Meget spesiell - og sjelden

De første «ekte» Engelsk Vedder skal ha blitt utstilt i et antall av 47 i England i 1870. Ørelengden var «beskjeden», ingen hadde over 57 cm.

Historien til Engelsk Vedder er det ikke helt enighet om, men siden den nå en gang har fått navnet Engelsk Vedder og at alle godtar det, så må den være engelsk, selv om Sveits sier de hadde disse langørede kaniner i 1860. John Grey avlet med vedderkaniner i England i 1780 og Grey hadde en annen hobby, han dyrket kaktus i et drivhus. Kaninene hadde han både ute og noen inne i drivhuset og oppdaget da at dem som ble født i drivhuset utviklet noen lange ører. Senere ble historien kjent og engelske oppdrettere «oppdaget drivhuseffekten». - På midten av 1800-tallet ble Engelsk Vedder mer og mer populær og ble betraktet som det fornemste innen kaninoppdrett. I 1885 kom man opp i over 60 cm lange ører (vedder-ørene måler man jo fra spiss til spiss når ørene holdes rett ut). Engelsk Vedder ble spredd til mange land og i 1884 kom den med i tysk standard, og ble meget populær på tyske utstillinger.

Utbredelsen og interessen har gått opp og ned, men oppdrettere i England, Tyskland, Sveits og ikke minst Holland har holdt «liv» i rasen. Danskene tar den inn i Standarden i 1917 og vi og Sverige tar Engelsk Vedder inn i Standarden i 1950. Rasen har ikke greid å etablere seg i norden, men har hatt sine oppturer også her. I 1980-årene var den noen år å se på danske LU'er, forsvant så, men kom sterkt tilbake på dansk LU-93 og årene etter med gode poeng. Interesse for Engelsk Vedder ble det da også her, og Erik Arntzen og Randi Strøm avlet med rasen. På LU-2002 stilte Randi 10 dyr, får 2 i 95, 2 i 94,5 og 6 i 94 p! Sist vi så Engelsk Vedder var LU-04.

Hotot

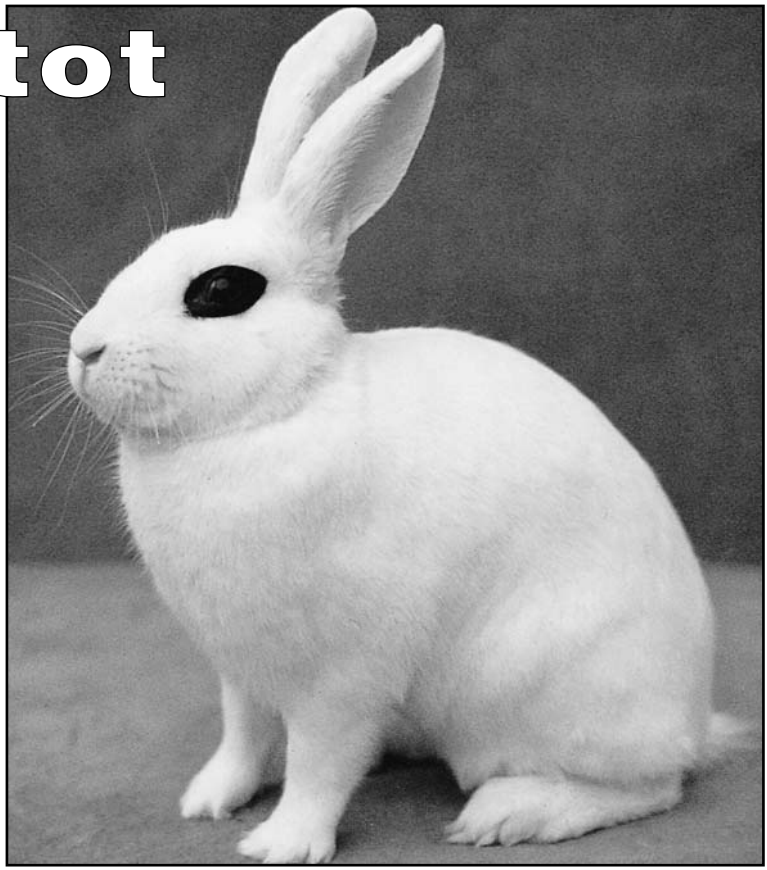

Fransk rase

Vi skal til Frankrike og igjen er det en rase som har fått navn etter en by og der hvor rasen oppstod. Hotot er født hos madame Bernard, og året var 1902 og stedet den nord-franske by Hotot-en-Ange (for en gangs skyld så nevnes en kvinne - forfriskende).

Men det skulle gå mange år før hun fikk fikk Hotot opptatt som rase i den franske Standarden, det skjedde ikke før i 1922. Sveits tok den med i 1927 og tyskerne ventet helt til 1961 og i England noen år etter. I 1963 ble Hotot importert til Danmark, Trøst-Jørgensen og Wanning var på stor utstilling i Utrecht i Holland, kjøpte 50 kaniner og hvorav noen Hotot. På LU-1964 i Ålborg ble Hotot presentert og de vakte en viss oppsikt, men merkelig nok gikk det to nye år før den ble tatt opp i Nordisk Kaninstandard.

Hotot er en tegnet kaninrase, med øyenring som eneste tegning. Som med andre tegnede raser, er det en tegning som ikke kan renavles. Så selv om en parer to som begge har øyenring, vil det spaltes ut nesten helt hvite dyr og dyr med fargepletter på kroppen. 60-tallets genetikk-spesialister var ikke enige om hotot-anlegget, men i fagbøker fra 90-tallet enes en om at det er et «kombinert» hollender- og scheckeanlegg.

Som rase har ikke Hotot oppnådd noen stor utbredelse og interesse, og de fleste kjenner nok helst til denne tegningen på Hermelin. Nå skal det riktignok legges til at det var noen Hotot-avlere på 90-tallet, bl.a. Leif Opsund og Haugland/Ødegård. Etter hva jeg har funnet ut, ble Hotot første gang utstilt her hos oss på LUU-1988, og på LU-1990 var det faktisk 13 Hotot! Sist jeg så Hotot, var på LU-1999 - ett dyr.

Meissner Vedder

Tysk rase

Også denne rase har fått navn etter byen hvor den ble fremavlet: - En vedderavler med navn L. Reck fra byen Meissen i Sachsen. Rechs mål med sine Fransk Vedder-kaniner, var å «sette på» dem en ny farge, og de skulle bli sølvfarget, selvfølgelig da med hjelp av Stor Sølv. Alle våre 3 vedderutgaver, Fransk Vedder, Liten Tysk Vedder og Dvergvedder og jo godkjent i alle standardens beskrevne farger og tegninger, så det er mange kaninavlere som har hatt jobben med å sette «farge på tilværelsen» med våre veddervarianter. Rech startet sitt sølvprosjekt i starten på 1900, men Rechs tålmodighet «strandet» underveis og han «tapte» (som Wanning sier) i avlsarbeidet med å få en Fransk Vedder med sølvfarge. Men, hva gjør man så, jo Rech fremstilte dem i 1906 som en «ny rase» og fikk dem godkjent som Meissner Vedder. Hva gjør så tyskerne? Jo i deres standard setter de inn at Fransk Vedder og Liten Tysk Vedder er godkjent i alle farger og tegninger, men unntatt i sølv! - og dette har utrolig nok tyskerne greid å få innført også i Europastandarden.

I norden var Meissner Vedder med i tidligere standarder, men ble tatt ut i den 5. utgave, som var gjeldende fra 1986-1999 og Meissner Vedder ble altså tatt inn igjen i den 6. utgave. Hvorfor den ble tatt inn, kan det vel settes et stort spørsmålstegn ved . . . vi har vel aldri hatt noen oppdrettere i norden som har arbeidet med Meissner Vedder.

Dens idealvekt skal være 4,5-5 kg og rasebeskrivelsen (i tysk og europastandarden) må vel sies å være «noe merkelig», da det på alle punkter bemerkes at den ikke skal være som den store vedder. Som f.eks. kroppsform, som ikke skal være så kompakt som den store vedder, men «litt strukket». Og hodet, skal ikke være så utpreget veddertypisk som den store vedder. Ørelengden skal være 36-42 cm.

Ligner en 3. klasses Fransk Vedder, er sagt. Og hva med utbredelsen av denne sølvvedder i dens hjemland? F.eks. på Bundesschau 2005, med totalt 32.500 kaniner, var det 116 Meissner Vedder, fordelt på 5 farger, de fleste i svart med 74. Nevner også at det var 64 Californian, 76 Hotot, og det var 1002 Blå Wiener og 1253 av de 4 andre Wiener-varianter. Av New Zealand Red, som kommer i neste TK, var det 714.

Klipping av Angorakanin

Første gangs klipp er når kaninen er 2 mnd., så skal den klippes ca hver 90. dag. For en nybegynner kan nok klipping virke «skremmende» og vanskelig, men øvelse gjør mester. Angorakanin som skal stilles ut, klippes ca 3 mnd. før utstilling. Før klipping tar til, må en ta frem alt som en har behov for: Klippebord, stol til deg selv, god saks, børste (helst med ståltinner), vekt, en eske til å ha ulla i og en klotang. Klippebordet skal ikke være stort, for da vil kaninen ha plass til å bevege seg rundt omkring. En kassert kontorstol er fin til dette formålet, da den kan snurres rundt og justeres i høyden. På et glatt bord må en legge et godt underlag så ikke kaninen glir og blir utrygg.

Utstyr på plass og kanin klar for klipping

Kaninens ull børstes grundig igjennom både over og under for å fjerne rusk og begynnende filting. Når pelsen er ferdig børstet greies en midtskill fra nakke til bak, og det er klart for å klippe.

Begynn klippingen i midtskillet og klipp langs med på begge sider. La siden av saksen ligge ned mot kaninen for å få klippet tettest mulig mot kaninens hud. Ellers blir det lett stående igjen korte hår som blir med i neste saksetak (dobbeltklipp) og dette vil bli klumper i garnet ved spinning. Hold hele tiden kaninens hud stram mens du klipper. Huden er ganske

løs og følger fort med. Klipp ikke mer ull om gangen enn at du kan ta tak i den, ellers kan den falle ned og bli «ruskete».

Ull som er klippet av, løftes ut fra huden (som på bildet til venstre). Blåser en på klippekanten kan en fjerne støv og småhår.

Hold orden i ullen, det letter spinningen senere! Legg derfor ullens pels-spisser samme vei, pent i en eske (eller lignende) med klippekanten mot eskens kant for dermed blir det da mye lettere å ta den opp når den skal spinnes.

I nakken kan det gjerne danne seg filtklumper. Ved å holde ørene fremover, blir det lettere å klippe.
All filtet ull som en finner på kaninen må klippes vekk.
Filtet ull må sorteres for seg selv.

Sidene klippes ved å føre saksa ovenfra og ned.
Klipp i smale striper nedover.
Klipp så langt ned på sidene du kan komme mens kaninen sitter på beina. Når den nederste del skal klippes, strekkes huden ved at en drar i skinnet på motsatt side av kaninen.

Bakparten klippes fra side til side og nedover mot haleroten.
Huden strammes ved å strekke skinnet mot nakken.

Vær oppmerksom på at huden lett kan folde seg dersom kaninen snur på hodet.

Ull på brystet kan klippes ved at en holder den frie hånden under haken på kaninen.
Eller slik som på bildet, at en holder kaninens hode oppe ved å holde den fast i ørene.
Husk at kaninen skal behandles varsomt så den ikke får en skrekkopplevelse. Vær forsiktig med kaninens rygg når du snur og vender.

Ull på bryst, buk/mage og frambein kan klippes ved å legge kaninen i fanget med hode/ører mellom knærne.
For å snu den, tar du tak under frambeina og legger den bakover på ryggen.
Ull på frambein klippes på tvers av beinas lengderetning, dette for å unngå å klippe i sener.

En kan også klippe den under ved å ha hodet liggende under armen, er den ikke klippet på brystet enda, må du påse den ikke får ull i nesen. Når bakben skal klippes, før tommelen inn i lysken, da vil den strekke ut beinet. Finn halespissen og klipp fra ytterst til haleroten.

Viktig: ALL tovet ull MÅ klippes helt vekk. Hvis en ikke fjerner dette vil det skape trøbbel for kaninen, ny ull vokser ut og den vil også tove seg. Når klippingen er ferdig så sjekkes klørne, er de lange, må de selvsagt klippes (5 klør framme og 4 bak). Angorakanin er etter langs tids avl og hvor det er gjort utvelgelse av rolige dyr, stort sett greie og medgjørlige under klippingen. Noen kan være håpløse, de spreller eller biter under klippingen og disse bør selvsagt ikke avles på. Er du nybegynner kan det være du er usikker og det kan være en idé å be en erfaren klipper prøve før du avskriver kaninen. Ullen sorteres under klippingen, da sparer du mye arbeid senere. Ull og kanin veies til slutt, og resultatet noteres ned på kaninens klippekort.
1. sort er spinneull (rygg og sider) minst 6 cm lengde. 2.+ 3. sort kan brukes til toving. En klippet kanin må ikke få kuldesjokk. Der den oppholder seg bør det være +10°C. Børst kaninen etter klipping, det øker blodsirkulasjonen. Hvis det er veldig kaldt, kan en klippe halve kaninen, altså rygg, vente 5-6 dager og så klippe under. Hvis den har flass, midd (utøy) må den behandles. Kontakt veterinær. Skal du klippe en hunnkanin, **må** du lokalisere de 8 dievortene på buken, slik at disse ikke skades under klippingen. Likeså kjønnsorganer og hannens testikler. Vis forsiktighet under klippingen, og selvsagt må en unngå klipp i hud. Lykke til! - *hilsen Hilde Krogedal*

Nå dine mål - mål dine dyr

Dette er en artikkel basert på opplysninger fra en dansk Hermelin-oppdretter, Lars Ellyton. Som overskriften forteller handler den om mål, og nærmere bestemt: *Måling av ørelengde og vekt på Hermelin-unger*. For en del år tilbake utførte Lars målinger på Hermelin-unger fra 50 avlshuer over en periode på 2 år! Med dette store materialet ville Lars gjøre forsøk å finne svar på to spørsmål:

1) Er det mulig for en Hermelin-oppdretter, ved hjelp av målinger, å tidlig få en klarhet om ungenes kvalitet?

2) Er det noen likhet i Hermelin-ungenes oppvekst, både når det gjelder ørelengde og vekt?

- Her er det som kom ut av dette . . .

Før målingene begynner, er det viktig å fastlegge på hvilke datoer ungene skal måles og veies. Mange oppdrettere fravenner sine unger fra mora i perioden fra de er 6 til 8 uker gamle. Men uten at dette har noe å bety, da ofte et ungekull går sammen i enda lengre periode, før de settes enkeltvis, så tas det et utgangspunkt i å gjøre dette «enkelt», ved å måle hver tiende dag, med siste målingsdag på den 60.-dag etter fødsel. Ved et slikt valg skal det være mulig å få fram et tydelig utviklingsbilde. Således vil det bli målt og veiet 6 ganger, nemlig på den 10.- 20.- 30.- 40.- 50.- og 60.-dag. Det er viktig å her påpeke at målingene alltid foretas på selve dagen, og at det ikke «svinger» med flere dager på begge sider av en fastsatt dato! På den 10.-dag, har de fleste unger fått øyne, og noen kan faktisk begynne å kravle litt ut av reiret. Den kontakt ungene får med oss mennesker i de første uker av sitt liv, betyr at de hurtig blir fortrolig med å komme i våre hender.

En god målepinne og brukbar vekt

Men før målingene skal starte, er det viktig at de rette redskaper er anskaffet. Det skal brukes en målepinne til å måle ørene med, og du skal ha en vekt til å veie ungene på. Målepinne kan være en liten plastlinjal, eller den første del av en tommestokk. Det viktigste er at strekene og tall er tydelige og at de begynner helt nede i måleenden (altså på null). I dag finnes jo enkle digitale vekter til greie priser, slik at å avlese den korrekte vekt, med en skala som viser de nøyaktige gram, skal jo heller ikke være noe problem. Så må man anskaffe seg en blokk eller et hefte til å notere ned målingene i.

I dagens «dataalder» er det jo mange som legger dette rett inn på PC'en. Men du kan f.eks. lage til skjemaark, hvor du har et ark til hvert kull, slik at du får en god oversikt, og skriver ned resultatene der etterhvert som du foretar alle målingene, med hensyn til den fastsatte dag.

Når det gjelder for Lars' del, så ble det jo en mengde skrivearbeid, på mål og veiing; - over 200 kull med unger (over 2 år), og alt tallmaterialet og oppsett etter nevnte arkhenvisninger. Men dette ble jo da så stort at han mente det var forsvarlig å bearbeide det statistisk. Og etter å ha begynt innsetting av resultater i de enkelte skjema, viste det seg raskt noen tydelige fellestrekk for kurvene: Uansett om ungene var store eller små, hadde store eller små ører, så var formen på deres vekstkurve den samme. - Altså, det var helt klare likhetstrekk i måten de forskjellige kaninunger vokste på.

Figur 1: Måling av ørelengde på 4 stk Hermelin

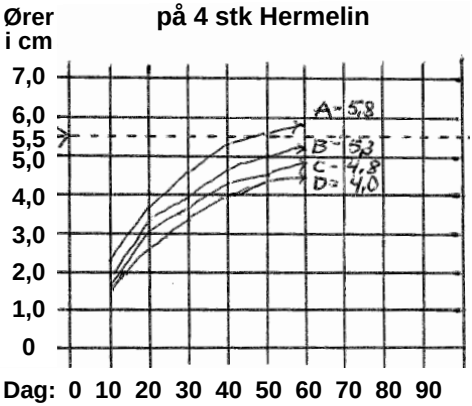

Figur 2: Vekt på 4 stk Hermelin

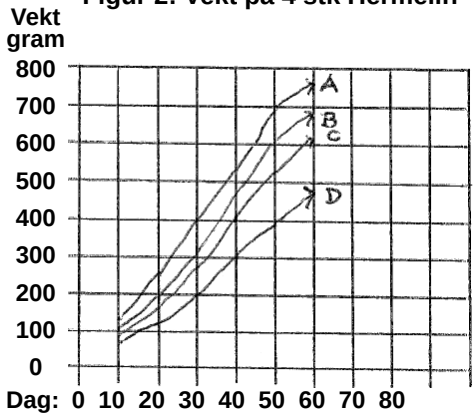

Ved å sammenligne de fremkomne måleresultater, med kaninens senere ørelengde og vekt som voksne, kunne det nå ut fra materialet trekkes de måleresultater som skulle til for at det var mulig å avgjøre om en Hermelinunge ville bli korrekt eller «lekedyr». Grensen for hva som anses å være korrekt eller «lekedyr», for både ørelengde og vekt, kan kanskje være litt forskjellig fra oppdretter til oppdretter. Lars har i sitt utabeidede materiale lagt seg fast på en maks grense for voksen Hermelin, med ørelengde på 6 cm.
Et dyr med ørelengde over 6 cm vil alltid være et 2.-klasses dyr og derfor for ham «uinteressant».

Figur 1: Viser utviklingen på 4 ungers ørelengde på de første 60 dager. I figuren er det ved 5,5 cm inntegnet en striplet linje. Denne markerer maksimal ørelengdemål som en Hermelinunge kan ha ved 60 dager etter fødsel, hvis den ikke skal komme over 6 cm som voksen. Selv om de 4 unger representerer alt fra et superdyr til et lekedyr, så er deres måte å vokse på meget lik: En kraftig vekst opp til den 40.-dag, og deretter en beskjeden og avtagende vekst. Spesielt er det at unge A vil vokse mer de siste 20 dager, enn de korrekte ungene (man kunne si at raketten har større fart på).
Følgende tommelfingerregel kom fram etter den statistiske bearbeidelse: Hvis en oppdretter ønsker å vite ørelengden på sine 2 mndr. gamle Hermelinunger, så skal det kun legges til 0,5 cm. Eller en kan ta utgangspunkt i ørelengde på den 40.-dag, og så legge til 1 cm, da har en den enkelte Hermlins ørelengde som voksen.
Som det kan ses på figur 1, så har unge A passert den striplete linje ved 5,5 cm, og vil således få mer enn 6 cm som voksen. Unge A har på den 60.-dag ørelengde på 5,8 cm og vil altså få 6,3 cm. Unge B har 5,3 cm og vil få 5,8 cm som voksen, så den «snuser på sperregrensen» og vil nok bli sortert bort hos en del oppdrettere. Unge C tegner til å bli riktig god. Den har 4,8 cm, og vil da få 5,3 cm som voksen, som er en fin lengde til et 1.-klasses dyr. Unge D er et riktig «superdyr», med 4,5 cm og dermed 5 cm som voksen, er så absolutt i toppen av 1.-klasse. En slik Hermelin vil som oftest være et lite fint bygget dyr, noe som også figur 2 bekrefter.

Figur 2: Hvis vi nå sammenligner figur 2, som viser ungenes vekt, med figur 1, som er ørelengde, vil vi finne mange felles

Arild Netland er en ivrig oppdretter av Hermelin, med stor interesse for farge-dverger og har i mange år avlet med utrolig mange forskjellige farge- og tegnings-varianter. Nevner bl.a.: hotot, white, chinchilla, hollender, svart, zobel and white i brun og svart og ikke minst otter (t.v.), som han har gjort det meget godt med de siste år. Arild ble presentert i TK nr 8-2005. - I alle år har denne artikkel og tabellene her vært helt unike i mitt avlsarbeid, forteller Arild - og anbefaler Hermelin-avlere å bruke den!

trekk. Skjema/figurene viser at de 4 ungene har en veldig lik plassering. Unge D skiller seg klart ut fra de andre, og i forhold til unge A er det nesten 300 gram i forskjell på den 60.-dag. Interessant er det også å se på den 10.-dag, der det kun er 10-15 gram i forskjell mellom de 4 unger, og at vekt etter 50 dager har øket så mye. Det er altså selv på en 10 dagers unge en helt klar mulighet til å konstatere forskjell.

Med denne viten om hvordan ungene utvikler seg, og som nå mange oppdrettere av Hermelin her har stor nytte av, vil det altså helt fra ungene er små, være mulig å danne seg et bilde av kvaliteten.

Men, hvilke krav skal vi så stille til vekten på en 60 dagers unge, for at den skal bli god som voksen?

- Før vi ser på det, er det nødvendig med litt historie. Mye historikk var å lese om Hermelin i (TK 3/2004), og rasens vekt var omtalt. Flere dyr hadde problem med å holde seg innenfor den «øvre grense» som var satt til 1,3 kg, og etter 70-årenes Kaninstandard (som gjaldt fram til 1. oktober 1986), så kunne faktisk Hermelin ble bedømt med en vekt på 1,8 kg, men over dette var det 00 poeng. Men selvsagt var målet å holde seg til idealet, og det godt under 1,3 kg. For mange kunne det bety at en liten «slankekur» var nødvendig før de skulle på utstilling.

Men ettersom årene har gått er Hermelin blitt den mest utbredte sportsrase, og den har følgelig eksteriørmessig blitt forbedret på mange punkter, og kvaliteten er helt på topp. Vekten er mer stabil, og ser vi på de utstilte Hermelin i dag, så er det meget sjeldent at det sitter noen som har blitt trukket i poeng på grunn av vekten. Den er ikke et problem lenger (eller skal ihvertfall ikke være det).

Vår Kaninstandard har en vektskala for en voksen Hermelin, hvor den skal oppfylle kravet til 1.-klasses vekt og poeng, og skal da veie mellom 0,81 til 1,3 kg. Om en voksen Hermelin veier 0,9 eller 1,2 kg, er det ut fra Standarden ikke noe forskjell. Begge deler er 1.-klasse, selv om den ene faktisk veier 33% mer enn det andre. Idealvekt for en 60 dagers unge kan ikke fastlegges. Det eneste en kan sortere etter, er de unger som er for store. Ser vi på figur 2, er kun unge A for stor.

Den veier 760 gram, og vil som voksen komme til å veie 1,25-1,35 kg, alt etter fôring og oppvekst. På figur 1, kan vi se at den vil få ørelengde på ca 6,3 cm som voksen. Denne Hermelin vil etter all sansynlighet bli trukket i poeng både på ørelengde (rasepreg) og vekt. Med hensyn til vekt på ungene B og C, så blir de bra, og ser ut til «å havne» på en voksenvekt på ca 1 til 1,2 kg. Unge D kan bli noe lett, ca 0,7 kg. Ønsker en å regne ut en 60 dagers unges voksenvekt, så sett den på vekta denne dag og pluss på 75-80%, så skal en komme ut med voksenvekt.

Figur 3 er utarbeidet for at oppdrettere som ønsker seg et overblikk på ungenes kvaliteter, allerede når ungene er 10 dager, kan få det relativt klart. En unges ørelengde måles på den 10.-dag, og det avleste øremål fra målepinnen, finnes da i første kolonne i figur 3. Til høyre kan en da finne ørelengden som den nokså sikkert vil få som voksen. Men denne har et interval på 0,5 cm, og det skyldes følgende: Det er kun én måling og usikkerhetsmomenter er derfor til stede, da ungenes ører vokser alt etter hvordan selve oppveksten er. Altså - hvordan været er under denne perioden. Det er slik å forstå at hvis en på sommeren opplever en hetebølge, vil ungenes ører vokse med noen millimeter mer, og likeså vil en kuldeperiode medføre at veksten «bremses» noe.

Slik måler du ørene: Når ørelengde måles på den 10.-dag, så er det bare det ene øret som skal måles. Det er viktig at du setter målepinnen presist nede ved øreroten. Ikke press målepinnen ned i hodet, slik at du dermed får en for lang ørelengde, eller ev. en kort ørelengde avlest.

Når du har en 10 dagers unge i hånden, vil du konstatere at de to ører står så langt fra hverandre, at du ikke som ved de kommende målinger på de andre måledager, bare kan samle begge ørene og så måle lengden. Man må altså på den 10.-dag kun måle ett av ørene.

Disse målinger har dannet grunnlag for avlsutvelgelse i mange år for Lars. Det har vært og er blitt et svært nyttig hjelperedskap for mange oppdrettere av Hermelin, takket være Lars, som for mange år siden gjorde dette arbeid, og første gang publiserte det i bladet til dansk Dvergkaninklubb for over 20 år siden, hvor han da var formann.

Figur 3: Måling av ørelengde på Hermelin på 10.-dag, for beregning av ørelengde som voksen

2,3 cm og oppover	= som voksen: 6,0 cm og oppover
2,2 cm	= som voksen: 5,7 cm og oppover
2,1 cm	= som voksen: 5,6 cm til 6,5 cm
2,0 cm	= som voksen: 5,6 cm til 6,0 cm
1,9 cm	= som voksen: 5,5 cm til 6,0 cm
1,8 cm	= som voksen: 5,4 cm til 5,9 cm
1,7 cm	= som voksen: 5,3 cm til 5,8 cm
1,6 cm	= som voksen: 5,0 cm til 5,5 cm
1,5 cm	= som voksen: 5,0 cm til 5,5 cm
1,4 cm	= som voksen: 4,7 cm til 5,0 cm

(ører under 1,4 cm ikke funnet blant disse avkom)

Kaninens fordøyelsessystem

Problemer som oppstår i kaninens tarmsystem har vært omtalt en del her i TK. Derfor er det en stor fordel at vi kjenner til kaninens fordøyelsessystem. For å holde seg i live, og for å kunne overføre de næringsstoffer den spiser til kroppens blodomløp, trenger også kaninen et fordøyelsesapparat. Dette apparat/system omfatter i hovedtrekk:

1: Munnhulen, med tunga
2: Magen
3: Tynntarm, med lever og bukspyttkjertel
4: Tykktarm, med blindtarm

• Munnhulen

I munnhulen til en kanin finner vi 28 tenner, hvorav 16 i overkjeven og 12 i underkjeven. Kutte-tennene har den oppgave at de med meisel-aktige bevegelser kutter opp fôret i små deler. Fôret blir deretter ført bak i tyggetennene (jekslene) for så å bli malt i stykker (ca 120 ganger i minuttet tygger kaninene). Under denne prosses blir fôret oppblandet med spytt, som inneholder bestemte fordøyelsestoffer. Disse bevirker en viss start på fordøyelsen allerede i munnhulen.

Ved den malende bevegelsen med jekslene, blir fôret fullstendig oppsplittet, og ved det slimholdige spyttet blir det eltet sammen til en deig. Denne deigen kan bare transporteres videre ved hjelp av sin egen tyngde og spiserørets bevegelser. Spyttet tilføres fra kjertler, som styres av kaninens synsinntrykk og luktesans. Men, ikke å forglemme det viktigste verktøy: Tunga. Denne er en langstrakt muskel med en utrolig bevegelighet. På tungas overflate befinner det seg en mengde lett synlige små porer, de såkalte smaksvorter. Hver og én av disse er tilknyttet nervesystemet og fra disse går alle signaler; «surt, søtt, varmt eller kaldt» - altså om hvor velsmakende fôret er og i hvilken forfatning fôret forefinnes, opp til hjernen.

• Magen

Magen kalles for en stor «forrådssekk», og i denne blir alle opptatte næringsstoffer samlet. For de oppdrettere som slakter sine kaniner selv, vil det sikkert være kjent at på en sunn og frisk kanin, er magen aldri tom. Magen er som oftest fra halv til helt full. Denne vedvarende fyllingsgrad er en spesiell egenart hos akkurat kaninene. Med unntak av mageutgangene (portneren) finnes det nemlig ikke noen muskler som ved sammentrykning kan videresende mageinnholdet.

«Transporten» videre skjer på følgende måte:

Det nye opptatte fôr trykker på det tidligere fordøyde mageinnhold og presser på denne måten fôret mot mageutgangen. Først her blir muskelkrefter virksomme og fôret blir «puffet» inn i tarmen. Denne forsiktige dyttende avlevering av «fôrdeigen» har også en grunn.

Hele magen hos en kanin er utstyrt med en kjertelvirkende slimhud, hvor magesaft blir fremstilt (saltsyre, pepsin, osv.). Dersom alt innholdet i magen ble «puffet» på samtidig inn i tykktarmen, ville konsentrasjonen av saltsyre forårsake store eteskader i tynntarmens slimhud. Ved den forsiktige avlevering blir saltsyra nøytralisert litt etter litt.

Men, det er også noe annet som adskiller kaninen fra andre pattedyr: Den kan nemlig ikke transportere uønskede stoffer (f.eks. dårlig fôr) som den har fått i seg, opp igjen. Altså, kaniner kan *ikke* brekke seg, kaste opp eller «spy» og dette

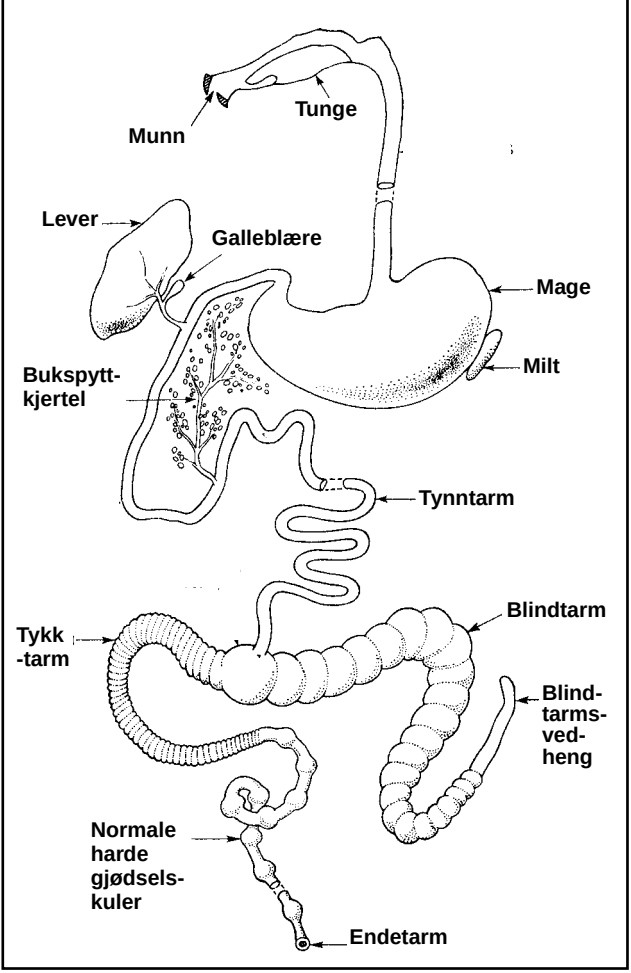

skyldes delvis manglende muskulatur i magen. Men muligens også en «nerveblokade», men her «strides de lærde» og det mangler en grundig vitenskapelig undersøkelse på dette området.

Når kaninen nå er tvunget til å fordøye dette uønskede fôr, oppstår det svært mange dødsfall som må «føres opp under denne konto».

Kaninen spiser til alle tider

Mange kaller ofte kaninene for «alltidetende». Grunnen er som nevnt at muskulaturen i magen er svak, og for å trykke innholdet bakover i tynntarmen, må den stadig fylle på med nytt fôr. I løpet av et døgn kan den ha opptil 80 måltider. Men hver gang den spiser er riktignok måltidet svært kort og lite, varer ofte bare i et par minutt.

Koprofagi

For å få maten ut av magen og inn i det ventende tarmsystem, inntreffer enda et fenomen; koprofagi. Det vil eksskrement-spising. Kaninen spiser altså sine egne gjødsel-kuler. Men det tilføres da mange livsviktige vitaminer/proteiner, fremfor alt vitamin B.

En kanin gir fra seg to typer gjødsel; de normale harde kuler, samt noen mykere, som er de mest proteinrike. Men disse ser vi skjelden og grunnen er at disse oftest kommer om natta, og at kaninen spiser disse direkte fra endetarmsåpningen. Så blir de sendt gjennom fordøyelseskanalen på nytt, og næringen kan da bli absorbert på vanlig måte i tynntarmen.

Mange har undret seg mye på hvordan kaninen er i stand til å separere ut to typer gjødsel. Siden den kjemiske sammensetning i de myke kuler og blindtarmsinnholdet synes å være likt, har en gått ut fra at de myke kuler måtte komme fra blindtarmen, og at de normale harde kuler ble dannet av materiell som gikk forbi blindtarmen. Men en kan nå vise til undersøkelser hvor en ut fra materialet i begge gjødselkulene kan se de har vært innom blindtarmen. Konklusjonen er da at separasjonen foregår etter størrelse gjennom bevegelser i tykktarmen.

Koprofagi starter ca ved 3 ukers alder, altså når kaninene starter med å spise fast fôr. Siden vil fôringa ha mye å si om

koprofagien skal foregå normalt. Forsøk er gjort med å hindre kaninen i å spise de myke kulene, og det er da påvist en betydelig reduksjon i utnytting av fôret.
Villkaniner, som hovedsakelig må greie seg på grovfôr, er således koprofagi av en avgjørende betydning for at dyra skal få nok næring. Den bidrar også mye til å sikre vitamintilføringen. - For våre tamkaniner, som vanligvis får mye konsentrert fôr, lett fordøyelig (korn, osv.) og som får rikelig vitamintilførsel gjennom kraftfôret, er koprofagi ikke så livsviktig. Men, trivsel og helsetilstand er sterkt avhengig av at fordøyelsessystemet fungerer normalt. Dette må vi ta hensyn til ved riktig fôring og godt stell av kaninene.

• Tynntarmen

Hos kaninene utgjør tynntarmen ca totredje-deler av det totale fordøyelsessystem. På innsiden er tynntarmen kledd med en slimhud, hvor tarmtottene befinner seg. Det er disse som suger opp næringsstoffer og tilfører blodomløpet dette. Tarmtottene er ikke synlige med det blotte øye, men kan ses mikroskopisk som små utvekster. I den øvre tredje-del av tynntarmen, sendes galleblæra, styrt av bestemte nervetråder, sin væske inn til tarmen. Denne gallesafta har den egenskap at den løser opp de fettstoffene som finnes i fôret, og dermed blir arbeidet lette for bukspyttkjertelen.
Bukspyttkjertelens saft har den oppgave å blande dens enzymer med næringen, for så å forvandle det proteinet og fettet som finnes til små vannløslige krystaller. Dersom disse enzymer har gjort sin plikt, trer de nevnte tarmtottene i funksjon. Tarmtottene «angriper» fôrdeigen som en blekksprut, og med sine sugekopper trekker de næringen ut av fôrdeigen og overfører den til blodomløpet via tynne kapilærårer. Den videre transport gjennom tarmen forårsakes også av små muskelbevegelser i tarmen.

• Tykktarmen

Også tykktarmens innside har en slimhud som er utstyrt med tarmtotter. Men her foregår ikke noe særlig oppsuging av næringsstoffer. Utover dette finnes det i tykktarmen et større antall bakterier. Den svært tyntflytende deig som kommer fra tynntarmen blir her angrepet av en rekke bakterier, den såkalte tarmflora.
Tarmfloraens hovedoppgave er å spalte opp det cellulose-stoff som skal til for å skille ut det protein (eggehvite) som måtte finnes i fôret, og som kaninen trenger til sin daglige eksistens.

• Blindtarmen

Når vi ser på den meget sterkt utviklede blindtarmen, forstår en at kaninen nesten utesluttende får sin næring fra plantevekster. Nesten en tredje-del av fôret havner i blindtarmen og blir som oftest liggende der i lengre tid. En kan dermed si at blindtarmen brukes som et gjæringskammer for fôret. - Ved tilførsel av spesifike bakterier, kan det protein som forefinnes, ved hjelp av kjemiske prosesser omdannes til B-vitaminer og vitaminet K2. Disse livsnødvendige vitaminer forefinnes ikke i fôr fra planteriket. Etter at blindtarmen har sendt fra seg dette stoffet, går det ca 6 timer, og vi vil da se at det foregår den nevnte koprofagi-prosessen (ekskrementfortæring).
Det ufordøyelige passerer videre mot endetarmen og blir tørrere og tørrere, fordi fuktigheten blir trukket ut av det. Til slutt blir det presset ut i små kuler ved hjelp av noen kraftige hormonstyrte muskler.
- Og så har maten passert kaninens fordøyelsessystem . . . *- Bjørn E.*

Sarpsborg Kaninavlsforening

ARRANGERER:

LUU & NM

NM/LANDSUTSTILLING RASEKANINER **NORGESMESTERSKAP I KANINHOPPING**

HELGEN 2. - 4. NOVEMBER 2012
i Rakkestadhallen, Rakkestad

Utstillingen omfatter:
- **Klasse B (ungdyr)**
- **Klasse C 1,0 (voksne hanner)**
- **Klasse K (produkter)**
- **NM i kaninhopping**

Påmelding til utstilling:
Sendes (helst på excel-skjema) til:
annebjng@online.no
eller pr post til: Anne Nguyen,
Skogveien 1, 1820 Spydeberg
Påmeldingsskjema må være ihende innen 19. oktober 2012
Alle kombikaniner merkes med X

Klasser NM i kaninhopping:
- NM Rett bane Elite, bed. C
- NM Rett bane Veteran, bed. C
- NM Lengde Elite

Kombikonkurranse, figur + utstilling

Påmelding til kaninhopping:
Sendes til Silje Olsen på mail:
sko1986@yahoo.no HUSK medlemsnummer og reg.nr. Kombikaniner husk å oppgi ørenr og reg.nr. Påmeldingen må være ihende innen 19. oktober 2012

Påmeldingsavgifter:
Utstilling: Kr 75,- pr katalognr
Hopping: Kr 75,- / kombi kr 35,- pr start
Innbetaling utstilling/hopping og kamerataften må settes inn på kontonr.:
1503.10.71809 innen 12. oktober 2012.
NB: merk betalingen med utstillers navn + antall katalognr / antall starter / ev. antall personer på kamerataften.

Innlevering av kaniner:
Fredag 2. november fra kl 18:00 til 21:00 (eller etter avtale). Vi fôrer med høy og vann. Husk opphengbare vannkopper. KUN påmeldte kaniner er tillatt i hallen

Kamerataften:
Lørdag 03. november kl 20:00 på Quality Hotel & Resort, Sarpsborg
Kr. 335,- pr pers. Påmelding til: Kjell Frøyland, mail: bifro@online.no eller på tlf.: 928 33 210 innen 19. oktober

Overnatting:
Quality Hotel & Resort, Sarpsborg
Tlf.: 69 10 15 00. Enkeltrom kr.: 872
Dobbelrom kr.: 1.112. 3-sengs kr.: 1.352
4-sengsrom kr.: 1.592 pr rom pr natt
inkl. frokost, inngang badeland og trådløst internet. Ved bestilling oppgi referanse: Sarpsborg Kaninavlsforening
Alternativ overnatting for hopperne:
Kr. 100,- for helgen i Rakkestadhallen
For de som ønsker dette tilbudet
MÅ det sendes til: sko1986@yahoo.no

Kontaktpersoner:
Utstillingledelse: Kent Rune Eriksen,
kentrune@online.no Tlf.: 417 99 787
Hall / bur: Bjørn Petter Åsheim,
bjoaash2@online.no Tlf.: 916 27 825
Dommere / bærere:
Jan Erik P. Baller, Tlf.: 69 13 11 80
Hopping: Silje Olsen,
sko1986@yahoo.no Tlf.: 976 76 013

Arvelighet og sportsavl

artikkelserien startet i nr 4/2012, og med litt å lære for enhver oppdretter

● Blodfornyelse til Satin

I forrige TK var vi innom å lærte litt om kombinasjonene vi får når vi krysser en kanin med rex-pels med en normal-pels. Satin, som for de fleste er en «sjelden rase», er jo også en rase i gruppen med avvikende pelsstruktur. For å unngå bruk av innavl skal vi her se på hvordan vi kan komme videre med å tilføre nytt blod.

La oss tenke oss at vi har Satin i den pene røde bourgognefarge, og disse har vi jo sett både innen Satin og Hermelin i satin rød (så denne serie er i høyeste grad også for dem som søker nytt blod f.eks. til sine varianter i Hermelin).

Men, vi tar her da det enkle eksempel, hvor det normalt ikke skal bli fargeproblemer. Satin i bourgognefarge krysses inn på Bourgogne (normalpels). Det samme skjer nå som ved sammenparing av Hvit Land X Rex hvit, normalpelsanlegget dominerer over satinanlegget, og alle ungene vil få normal pels.

Ved så å krysse disse ungene igjen, skjer den sedvanlige utspaltingen: I gjennomsnitt skal vi da få 1/4-del av ungene med normal pels (med anlegg for normal pels fra begge foreldre) og de avler rent.

Halvdelen av ungene vil også ha normal pels, men med vikende satinanlegg og de avler altså ikke rent.

Endelig blir 1/4-del av ungene Satin, og som nevnt i forrige artikkel, kommer et vikende anlegg kun til uttrykk når det er mottatt fra begge foreldre, og det vil si at disse Satin-unger vil avle rent.

Vi kan få et «størrelsesproblem», idet Satin har vekt fra 3 til 3,7 kg og Bourgogne er jo større og har normalt en vekt på 4 kg. Hvis vi kan velge de minste typer både innen Bourgogne og Satin blir nok ikke «vektproblemet» noe stort.

Men, det lureste er (i stedet for å pare sammen unger i det første kullet), at vi heller tar en unge og parer den tilbake på Satin. Kaller vi Satin-anlegget for **s** og det tilsvarende normalpelsanlegg for **S**, vil krysningene ha formelen **Ss**, og pares de tilbake på Satin med formelen **ss**, er det kun to kombinasjonsmuligheter, nemlig **Ss** og **ss**, og mulighetene er like store er like store for begge kombinasjoner. Det vil altså si, at vi på denne måten ikke får 1/4-del med Satin, men halvdelen.

Man kan så spørre, hvorfor vi ikke går denne veien i alle tilfeller . . .

Men, det skyldes at fornyelsen, eller blodfornyelsen som vi har kalt det, ikke blir så stor ved tilbakekrysning på de opprinnelige kaniner (mor eller far), som ved sammenparing av unger i første krysningsgenerasjon. Men fornyelse er det selvfølgelig, og vi vil blant annet oppnå å komme hurtigere til den rette størrelse og vekt, ved å krysse tilbake på Satin.

Det som er litt «kjedelig» er at vi ikke her hos oss har hatt noe særlig med oppdrettere som har funnet det interessant å drive med fargede Satin. For, satinanlegget kommer bedre til sin rett på fargede kaniner. Denne pene silkepelsen får fargene til å gløde, eller vi kan si satinanlegget forsterker eller forskjønner pelsfargen. Nå finnes det (ikke så langt vekke) Hermelin satin i flere farger, så kanskje vi snart ser dem her til lands . . .

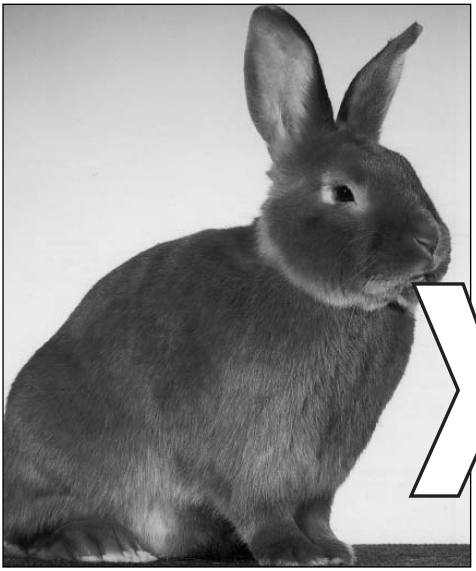

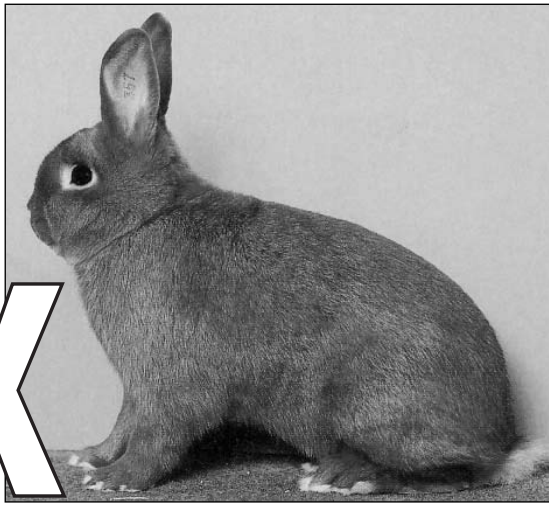

Blodfornyelse til Satin rød kan gjøres ved hjelp av Sachsengold

• «Den mendelske lov»

Vi har nå sett på hva som skjer når vi parer en kanin med normal pels, med en Rex og en Satin, og deretter parer deres avkom innbyrdes. Da skjer det at det i *gjennomsnitt* skal bli 1/4-del som får normal pels (med anlegg for normal pels fra begge foreldre), og de avler altså rent. Halvdelen av ungene får likeledes normal pels, men fra den ene av foreldrene har de mottatt et vikende anlegg, og de avler altså ikke rent. Så får 1/4-del av ungene det vikende anlegg fra begge foreldrene, og disse avler rent.

Det er her et uttrykk for «den mendelske lov», som sier at: *De i avkommet fra foreldrenes sammenbrakte anlegg ved avkommets kjønnscelledannelse, igjen atskilles rent fra hverandre*.

Denne lov er oppkalt etter Gregor Johan Mendel, som var abbed i St. Thomas-klosteret i Brünn, nå Brno, og levde i Tsjekkoslovakia fra 1822 til 1884.

Blant hans mest kjente forsøk er det med erteplanter. Han krysset røde og hvite erteplanter og fikk som resultat planter med lyserøde blomster. Her var det altså ikke tale om at det ene anlegg dominerte over det andre, for når han deretter krysset disse planter, spaltet generasjonene ut i 1/4-del røde, 1/2-del lyserøde og 1/4-del ble hvitblomstrende, altså det samme forhold, 25% - 50% - 25% som ved våre krysninger. Vi må igjen nevne, at når det her tas fram fordelinger i brøk, eller prosent, er det snakk om *gjennomsnitt*.

Disse behøver ikke å passe i de enkelte kull, likeså som det på samme måte ikke behøver å være like mange hanner og hunner i de enkelte kull, selv om det blir født nokså like mye av hvert kjønn, når vi ser på resultatene over lang tid, eller i en større sammenheng.

• Vi avslører «vikende» anlegg

Vi kan altså ikke se forskjell på de unger som har det dominerende anlegg fra begge foreldre, og heller ikke de unger som har et dominerende og et vikende anlegg. Men i praksis kan det ofte ha stor betyd-

ning å finne ut av hvilke anlegg som bor i kaninene.
Når vi krysset Hvit Land X Rex hvit, var også det ene formålet «å gjøre Rex'en større» - eller formålet kunne også være å forbedre Rex'ens kroppsform.
La oss nå forestille oss at blant ungene fikk vi noen kraftige vakre dyr, men dessverre med normal pels. Hvis disse dyr nå hadde et vikende anlegg for Rex, var de nok verd å arbeide videre med, og sjangsen for at ett av dyrene med normal pels har et vikende anlegg for Rex er stor.
- Ja, ganske riktig, dobbelt så stor som at det ikke har det.
Vi parer så førstegangskrysningene med en Rex. Vi er dermed sikre på at ett av de to anlegg for pelstype som avkommet deretter mottar, er det ene et anlegg for Rex. Dermed kan vi gå ut fra at hvis det kun finnes en Rex-unge i kullet, har den andre part et vikende Rex-anlegg.

Men hvis alle ungene får normal pels, så har ikke det dyr med normal pels mottatt det vikende anlegg. Men også her må det igjen nevnes at vi snakker om gjennomsnittstall. Likeledes kan det tenkes at et kull på 6 unger, så består hele kullet av 6 hanner, eller at alle kan være hunner.
Det kan også tenkes at sammenparing av et av de med normal pels med Rex, kun gir avkom med normal pels, selv om de med normal pels har det vikende Rex-anlegg. En viss usikkerhet kan jo således inntreffe. Men jo større kullet er, jo større er sikkerheten for at avkommet avslører et vikende anlegg.

For en del år tilbake (35-40) ble flere oppdrettere «noe fortvilet», fordi det kom ut unger med lang pels etter deres avlsdyr som begge hadde normal pels. Ungene slo altså ut med angora-lignende pels.
Som ofte forekom dette når det ble innkjøpt ny avlshann. Oppdrettere som da fikk slike avkom i sine kull, ga følgelig skylden på hannen og sa mindre pene ting om selgeren. Men det som ble glemt, var også at ens egne hunner var medskyldig i det inntrufne!
Som vi har nevnt før: Angora-enlegget er som anleggene for Rex og Satin, vikende. Og - et vikende anlegg kommer kun til uttrykk når avkommet har mottatt det fra begge foreldre. Med andre ord: Når det kommer unger med lang pels etter foreldre som begge har normal pels, skyldes det at de begge hadde et skjult anlegg for Angora.
I hovedsak var det innen Hvit Land en fikk se disse langpelsede ungene, men skal også ha forekommet innen andre raser. En av grunnene for at dette oppsto, var at noen avlere satt Angora inn på sine avlsdyr for å få tettere pelser, men det ga mer problemer, enn tette pelser, og en måtte selvsagt få dette ryddet ut. Den eneste måte å få fjernet de uønskede anlegg fra en stamme, er den samme fremgangsmåte som da vi skulle finne fram til de dyr med normal pels, som hadde skjult anlegg for Rex eller Satin.
Samtlige dyr pares med Angora. Og, alle de dyr som etter denne sammenparing gir unger med lang pels, kuttes ut (det sier seg selv at alle unger etter en slik krysning også må tas ut når anlegget ønskes fjernet).

• Typer og varianter

Vi har til rådighet for oppdretterne 4 forskjellige pelstyper. Først har vi den som har betegnelsen normal pels (fordi de aller fleste raser går inn under denne kategori). Så har vi dem med kort pels, med rasen Rex (eller varianter). Vi har silkepels (som Satin), og så har vi raser med lang pels: Angora, Satinangora, Jamora og

Fuchs. Her «skrev vi raser», men i tillegg kommer jo også de nevnte raser inn som varianter innen andre raser.
Vi har mange forskjellige kropps- og rasepregstyper, ca 10. Vi har mange tegningsvarianter, men det store utvalg er å finne innen fargeområdet. På store utstillinger er de kanskje 40-50 fargevarianter å se. Men det er kun et fåtall i forhold til de muligheter som «egentlig er til stede». Og flere sier det faktisk lar seg gjøre å fremstille flere tusen fargevarianter, ved kombinasjon av de farge- og tegningsanlegg vi «disponorer» over.

● Nye varianter

Sportsavlens stigende utbredelse har satt fart i å bringe frem nye varianter. Noen mener vi har nok og er dermed ikke like glad i denne utviklingen. Men det beste er nok å se på dette i positiv retning, slik at det blir «mer farge» over våre kaninmønstringer. For, sammenlignet med flere andre sportspregede husdyrgrupper, ligger vi nemlig langt etter. Et besøk på en stor rasedue- eller rasefjørfeutstilling, vil nok gjøre enhver dyreinteressert person overrasket over alle fargevarianter.
For mange sportsavlere ligger en del av sjarmen ved kaninavlen, nettopp i de mange muligeter for skapelse av nyheter. Når nyheter dukker opp i vår kaninverden, møtes de ofte med uvilje, og i mange tilfeller skyldes det sikkert på manglende tålmodighet hos utstillerne. Det er ikke nok å komme frem til nye varianter. Men, en må også sikre seg at de avler rent og at en i hver fall vet, hvilke anlegg kaninene er i besittelse av. Og faktisk er det ikke alltid tilfelle. Som nevnt tidligere, håper vi at artiklene er så klare at enhver kaninavler kan gjøre nytte av de ting som blir lagt frem. Formålet er dermed at de «nyskapninger» som avles fram hjemme i stallen, virkelig holder hva de gir seg ut for, innen de stilles ut, eller solgt videre til andre.

I forbindelse med TK's artikkelserie «Arvelighet og sportsavl» kom det inn følgende tilbakemelding:

«Surprise» . . .

När det gäller färgerna på kaniner är nedärvningen enkel.
Parar man en viltgrå kanin med vilken annan färg som helst, järngrå undantagen, blir alla ungarna viltgrå. Detta gäller dock endast om den viltgrå är renavlande och inte har dolda anlag, vilket man inte kan se på fenotypen (utseendet).
När det gäller dvärgkaniner har det sedan lång tid varit många som vill se vad som kommer ut av olika färgblandningar.
Detta har sedan spridit sig även till de större raserna och numera är det sällsynt att djuren är renavlande vad gäller färg och pälsstruktur.
Importdjur från Holland, Tyskland och övriga världen har bidragit till att det numera är ovisst vad som kommer fram efter olika kombinationer. Därfär anser jag att man inte säkert kan säga vad som kommer fram efter någon färgblandning och särskilt inte efter en med albinoanlag och en färgad.
Parar man däremot två albinokaniner blir det säkert vita djur med röda ögon men pälsstrukturen kan man inte garantera. Parar man en vit blåögd och en vit rödögd blir det ingen vit unge i första generationen om inte den blåögde har rödögt anlag.

Mvh Zoo-Erik, Svenska KAF

KLASSE K: Siste endringer var å lese i TK 6/2010, side 20, men føler ikke alle har fått med seg hva som sto der, og tar derfor med litt generell info her om klasse K: Ved bedømmelse av produkter er det konkurranse mellom produkter, og følgende kan stilles ut for bedømmelse: Håndarbeider laget av garn fra Angorakanin, Satin-angora og Jamora, kaninskinn, eller andre produkter fra kanin. Utstiller skal selv ha utført alt arbeidet med hvert produkt (unntatt fabrikkgarvede skinn).
Bedømmelsen utføres i sammen av 3 dommere (hvis mulig) og minst en skal være autorisert kanindommer. Det er ønskelig at arrangør (ev. dommergruppen) får med en bransjekyndig til bedømmelsen. Ingen av dommerne kan delta i denne klassen.
Ved hvert katalognr vedlegger utstiller en beskrivelse/forklaring av produktene, som f.eks. valg av teknikk, type ull, materialer, fargestoff, naturfarget eller annet.
Hvert produkt/katalognr skal av arrangør tildeles minst 1 m^2 utstillingsareal.

Klasse K er delt inn i 5 «vare-grupper» - og hver produktdel har forskjellig krav om antall og poengskala. 1: Tørkede skinn 5 stk. 2: Beredte skinn 5 stk. 3: Ferdige pelsvarer 1 stk. 4: Ullprodukter 1-2 stk. 5: Øvrige produkter (antall ikke avgjørende). Når en melder på til klasse K må en huske å skrive på med hvilken gruppe en skal delta i, slik at arrangør får laget til det korrekte bedømmelsekort.

Premiering: Egen resultatliste settes opp for klasse K produkter.
Høyeste poeng og nedover, og ved lik poengsum avgjør dommeren rekkefølgen.

Antall utstilte produkter per katalognummer:
Tørkede skinn: 5 stk (5 stykk skinn skal utstilles og bed. som ett katalognr)
Her legges det vekt på pelsens kvalitet og tetthet (som under eksteriørbedømmelse, se Standarden fra side 50 til 55). Huden skal ha jevn tykkelse. Den skal være hel uten huller, ikke arr eller bitt eller skader. Skinnet skal være tørt og oppspendt slik at det ikke forekommer folder. Huden skal være ren (kjøtt- og fettrester skal være tatt bort). De tørkede skin må være fra kaniner som har tilhørt produsenten/utstiller.

Beredte skinn: 5 stk (5 stykk skinn skal utstilles og bed. som ett katalognr)
Her legges det vekt på det samme som for tørkede skinn, med pelskvalitet og tetthet, og f.eks. fellingsflekker er en feil. Huden skal være myk og meget elastisk, og jevn tykkelse. Skinnet skal ha passende størrelse i forhold til rase. Kaninens alder tas det hensyn til, som dermed bør oppgis. Fabrikkgarvede stilles i egen gruppe (hvis mulig bør det være en fagmann med her) og fabrikkgarvede skal ikke konkurrese mot hjem-megarvede skinn

Ferdige pelsvarer: 1 stk (f.eks. en lue som utstilles og bed. som ett katalognr)
Også her bedømmes pelsens kvalitet som under eksteriørbedømmelse (se Kanin-standarden fra side 50 til 55). Ved bedømmelse av pels/skinn fra raser med avvikende pelsstruktur, legges det til grunn den aktuelle rases pelsbeskrivelse. Ang. Angora-pels gjøres det unntak, da pelslengde på 7 cm ikke er godt å anvende i det daglige bruk. Her skal det altså vurderes hva produktet skal brukes til. Hele produktet skal være laget av utstiller. Har en f.eks. en lue og et par votter, som passer sammen, må en være oppmerksom på at disse må utstilles som to katalognr.

Ullprodukter: 1-2 stk (ett eller to bearbeide produkter med minst 75% ull fra kanin) Dette er gruppen som vi ser blir mest benyttet og hvor altså de fleste produsenter stiller i. Det er også her vi har fått endring og hvor det har vært spørsmål. Men, nå heter det: Ullprodukter, og det skal stilles ut ett til to produkter pr katalognr, og det skal være bearbeidede ullprodukter med minst 75% av respektiv produkt: Angora, Satinangora eller Jamora. Utstiller skal selv ha utført alt arbeidet med spinning og til det ferdige produkt. Plaggene må være tilgjengelig slik at de kan vises på rettside og vrangside. Det skal finnes sammenheng mellom materiale, teknikk og produkter. Helhetsinntrykket skal være i balanse fra råmateriale til ferdig produkt. En skal ta hensyn til anvendelse, funksjon, nytteverdi for ulla og ikke bare være et skjønnhetsprodukt. Garn og filt skal være i balanse, filttendenser trekker ned og håndspunnet garn skal honoreres til fordel for maskinspunnet. Det legges vekt på fargebruk, teknikk, mønster, og selvsagt sammensetning og vanskelighetsgrad. Vevde og tovede ullprodukter kan også konkurrere her. Antallet må en nå være obs på! En kan f.eks. ikke stille sammen et par votter, et par sokker og et skjerf, da har en her 3 produkt og altså ett for mye, selv om en synes det er naturlig at disse hører sammen. Det er da viktig å stille disse som 3 eller 2 katalognr, som f.eks. et par votter med et skjerf, osv.

Øvrige produkter: (omfatter andre produkter av kanin som ikke er omtalt tidligere) Kan også bestå av andre materialer, men det skal være 10-100% kanin eller ull, lær, skinn, pels, bein eller annet. Her kan kanindelen anvendes som bruks- og dekorasjonsmaterialer. Antall: Ses på som en helhet, f.eks. 3-5 stk smykker. Veggteppe (et stort og flere mindre). Bedømmelse: Idé, presentasjon. Arbeidets kvalitet og utseende. Kreativitet, bruksformål og anvendbarhet. Antallet er ikke avgjørende, det er helhet, nøyaktighet og den nye ideen (kanskje et strikkeprodukt dekorert med skinn).

Arrangementer - 2012/13:

28.-30. sept.: Jæren, Bjerkreimsm.

14. oktober: Tønsberg
annonse i dette TK

19. oktober: Rogaland
annonse i dette TK

19.-21. oktober: Trøndelagen
annonse i dette TK

27.-28. oktober: Dommerkonferanse

2.-4. nov.: LUU/NM Rakkestad, Sarp
annonse i dette TK

17. november: Oslo og Akershus

23.-25. november: Haugaland

24. november: Sørlandets
annonse i dette TK

1.-2. desember: Askim

7.-9. desember: Nord-Trøndelag

7.-9. desemb.: Europautst., Leipzig

2013:

4.-6. januar: Jæren&Sandnes

19. januar: Oslo og Akershus

19. januar: Bergen

25.-27. januar: Rogaland (FU)

25.-27. januar: Trøndelagen

21.-24. februar: NM/LU i Tønsberg
arr.: Larvik&Sandefjord, Grenland, Tønsberg

15.-17. februar: Dansk LU, Holbæk

1.- 3. mars: Svensk LU, Borlänge

Rogaland KANINALSLAG

inviterer til en-dags-konkurranse 20. okt. Randabergv. 36

Åpen for alle, konk. i klasse L (A+B)

Innmelding må være ihende senest 13. okt. til e-post: bjorn.egeland@lyse.net spørsmål: tlf. 51 67 19 00 eller 970 66 450

Avgift: kr 50 pr dyr bet. ved oppmøte lørdag 20. okt., kl 10-10.30

Premieutdeling etter bed., når resultatliste er klar

Premie til den som verver flest nye medlemmer i 2012!

Den lokale foreningskasserer fører liste på dem som verver flest nye medlemmer i sin forening og sender den inn 10. januar. Premie utdeles i forbindelse med LU-2013

Trøndelagen Kaninavlsforening Stiftet 1912

Trøndelagen Kaninavlsforening innbyr til:

Hovedutstilling på Skjetlein VGS, Leinstrand: 19.-21. oktober 2012

Åpen for medlemmer tilsluttet NKF, i klassene:

A - B - D - E - M - G - K

Innmelding på lister, som sendes til: Kristin Berg, 7288 Soknedal e-mail: trondelagen@live.no Innmeldingsavgift: kr 60 pr. ktl.nr + kr 10 G/E overføres til Trøndelagen KAF's kontonr.: 42701359520.

Innlevering fredag 19. oktober fra kl. 18-21. Vi fôrer med høy og vann, husk opphengbare vannkopper! Spørsmål, ring Alf 92609778 eller Kristin 48114973

Utstillingen inngår i Midt-Norsk lagkonkurranse. Uttak av Best in Show og best i motsatt

Kaninhopping: Lørdag: KL-KM-KV-KE-HIE-HE- RL1-RM2-RV2-Poeng-FMÅ (kombi)
Søndag: RL2-RM2-RV2-RE-LIE-LE Avgifter: Kr 20 pr start.

Innmelding til: gauldalhk@hotmail.com - kontaktperson Kristin 48114973

ALLE innmeldinger MÅ være mottatt senest 10. oktober

Sammenkomst, markering av 100-års jubileet, Sandmoen lørdag kveld, mer info på utst.

Overnatting: Sandmoen tlf. 73 20 33 32. Veibeskrivelse: Se www.trondelagen.moo.no

Velkommen til Skjetlein videregående skole! - Hilsen Trøndelagen KAF.

Sørlandets KAL inviterer til åpen konkurranse

lørdag 24. nov. i klasse L (A+B)

Sted: Skiftnes i Grimstad

Innmelding innen 10. nov. - til e-post: tonje_alise@hotmail.com ev. brev til: Tonje Alise Bjørntvedt, Høgefoss, 3855 Treungen - tlf. 907 44 667
Innmeldingsavgift: Kr 60 pr kanin, som betales ved oppmøte lørdag 24.11. Bedømmelsen startet kl 10.00

Velkommen til en-dags-konkurranse - hilsen Sørlandets KAL

Skal du melde inn/søke om Championat:
Kaninen må være bedømt med minimum 3 x 95 poeng
Send e-post til: annebjng@online.no
Championatreglene er å finne på: www.kanin-nkf.net

Tønsberg og omegn Kaninavlsforening
inviterer til: Åpen en-dags-utstilling
Jarlsberg travbane søndag 14. oktober
Det konkurreres i klassene:
L (A+B) og **C** kun for juniorer

Bindende påmelding på lister (korrekt utfylt) sendes på mail: hallgjerds@hotmail.com eller pr post til Hallgjerd S. Paulsen, Svelvikveien 395, 3060 Svelvik - innen 28. september.
Innmeldingsavgift: Kr 70 pr kanin settes inn på kontonummer 2400 31 21883 innen 28. september.
Innlevering: Innsetting av kaninene i bura søndag, kl 9 til 9.45. Bedømmelsen starter kl 10 (premiering straks etter bedømmelsen og resultatlister er ferdig).

Det blir også hopping, sjekk Forum for klasser og påmelding

OPPDRETTERANNONSER:

Ingrid og Dagfinn Johansen
Åsly, 3175 Ramnes
Tlf. 33 39 62 95
BELGISK KJEMPE - WIENER hvit (stor)
TAN - DVERGVEDDER

Geir Nordvik
Skeistien 3, 4306 Sandnes
Tlf. mobil: 902 13 658
E-post: genor@statoil.com
LITEN SØLV - DVERGVEDDER viltgrå

Bente Skjævestad Torland
Håbestad, 4885 Grimstad. Tlf. 37 04 83 42
Mobil 915 63 172 e-post: skjato@online.no
ANGORA hvit og farget + Angoraprodukter
SACHSENGOLD

Anne Mette og Gullik Klepaker
Syrrist, 3280 Tjodalyng. Tlf. 33 19 32 68
e-post: amklepaker@hotmail.com
BELGISK HARE - HOLLENDER
LITEN HAVANA

Thor Øivind Larsen
6740 Selje e-post: tola72@online.no
Tlf. 57 85 64 46, mob. 412 00 596
LITEN TYSK VEDDER - TAN
DVERGVEDDER - HERMELIN hvit rødøyd

Ingvar Holmen
4380 Hauge i Dalane
Tlf. 51 47 74 98 - 51 47 97 67
STOR SØLV, svart+viltgrå
WIENER hvit

Liv Tangen og Leif Opsund
Duengerhøgda 200, 2353 Stavsjø
Tlf. 62 35 26 59 - mob. 997 99 141
HVIT LAND - RHINSK SCHECKE
THYRINGER

Bjørn Egeland
Hanafjedle Kaniner
Tlf. 970 66 450, 51 67 19 00
e-post: bjorn.egeland@lyse.net
PERLE EKORN

Rozetta's Kaninstall - Aina Magnus
3184 Borre - Tlf. 452 75 045
E-post: aina1989@hotmail.com
Link: www.rozettas.com DVERGVEDDER
sort/hvit jap. + brun/blå siam. + blå zobel

Jonny Kirkebirkeland
Osveien 76, 5227 Nesttun
Tlf. 55 10 25 89
LITEN SØLV
DVERGVEDDER

Skiftestad's v/Cathrine Jacobsen
Tlf. 916 08 087 hj.side: www.skiftestad.com
e-post: cathrine.jacobsen@live.no
LITEN TYSK VEDDER
DVERGVEDDER i zobelvariantene m.fl.

STALL ØYGARDEN, Sandnes
Elin/Oddvar Stangeland, e-post: jennista@online.no
LITEN TYSK VEDDER kappetegnet og
ensfarget i viltgrå og jerngrå.
DVERGVEDDER viltgrå

Snorre Jacobsen og Jonette Myrbostad
Bringebærveien 10, 7600 Levanger
Mobil 90 64 3876 / 40 60 79 88
BELGISK KJEMPE viltgrå - DEILENAAR
TAN svart - ANGORA hvit r.ø. og farget

Kallehagen kaninoppdrett
Odd Einar Svendsen, 5560 Nedstrand
Tlf. 52 77 84 56. Mobil 918 89 585
e-post: oe-sven@online.no www.kallehagen.no
TRØNDER og HOLLENDER

Odd Einar Lundervold
Tlf. 911 90 945
e-post: odd.einar.lundervold@lyse.net
THYRINGER
SCHWARZGRANNEN

Solvangbakken's kaninoppdrett/Kerstin Carlsson
Solvangbakken 18, 3647 Hvittingfoss
Tlf. 32768671 e-post: steinbukken@live.no
hjemmeside: http://piczo.com/solsoloppdrett
LØVEHODE i brun havana og hvit blåøyd

OPPDRETTERANNONSER:

Svein Ødegård
Tjemslandshagen 8, 4360 Varhaug
Tlf. 959 30 906
e-post: sveinodegard@lyse.net
DVERGHARE viltgrå og russertegnet

S. H. og L. I. Haugo
3579 Torpo.
Telefon 456 05 159
e-post: livahaug@online.no
STOR SØLV, svart

Svein Kamfjord
Grønlundveien 12, 1400 Ski, tlf. 930 30 423
e-post: svein.kamfjord@hotmail.com
www.kamfjordskaninbod.com
NEW ZEALAND RED - LITEN BLÅ WIENER

Ruutanan kaninoppdrett - Maria Varsell
Raidanlahdentie 50, 41880 Oittila, Finland
epost: varsell@luukku.com
WIENER viltblå
ENGELSK SCHECKE svart

Økdalens Kaninoppdrett www.okdalen.com
v/ Kristin Berg og Ingrid Harmens
tlf. 48114973 / 90567484 rbkfrode_fan@yahoo.no
FRANSK VEDDER - BEVEREN - ALASKA
FUCHS - DVERGVEDDER - HERMELIN

Kaninkrokens Kaninoppdrett, Wilhelmsen,
Sandå, 4865 Åmli, tlf: 37884087 - 45453229
e-post: wilhelmsenroy@yahoo.no
www.kaninkroken.com
FRANSK VEDDER viltgrå, chin, viltgrå kappe

Oppdretterannonse

prisen er kr 435 for ett år

Tlf. 51 67 19 00, eller e-post til:
redaktor@kanin-nkf.net

Veiledende priser for kaniner av ren rase:

Raseinndeling:	2-3 mnd	4 mnd	5 mnd	6 mnd	7 mnd	8 mnd
Kjemperaser:	kr 300	kr 340	kr 400	kr 450	kr 490	kr 530
Store raser og pelsstrukturraser:	kr 300	kr 330	kr 390	kr 440	kr 480	kr 500
	NB: for Angora gis et tillegg på kr 100 i alle ledd					
Mellomstore-, små-, og dvergraser:	kr 300	kr 310	kr 360	kr 400	kr 440	kr 480

Raseinndeling: Se Nordisk Kaninstandard. Paringsavgift: kr 200

Poengtillegg: 93 p = kr 100 / 94 p = kr 150 / 95 p = kr 200 / 96 p = kr 250
Halvpoeng justeres opp med kr 25 i tillegg, for eksempel 94.5 p = kr 175

Denne anbefalte prislisten gir medlemmene av Norges Kaninavlsforbund rett til salg etter disse veiledende prisene. Ved utstillinger med provisjonssalg belastes dette selger.

Gå i gang med kurs!

- se: www.naturogmiljo.no

Kaninstall med «stor K»

Mange av oss oppdrettere går som oftest med planer og tanker om å få bygget opp «drømmestallen». Å få realisert dette, og ikke minst å komme i gang, så trenger en gjerne å få avsatt enda litt mer ekstra tid til hobbyen. Som oftest er det tiden - «og litt kroner å øre» som det kanskje står på. Et medlem på Sørum «lot det stå til» og satt sine tanker ut i livet og bygget opp en helt ny stall fra «bunn til topp». Stallen ble bygget i 2005 og bildene fra byggeprosessen ble presentert i TK nr 10/05. Vi tar bildene inn igjen for å gi noen ideer for fremtidige stallbyggeprosjekter.

Selve huset, kaninstallen, er 9 meter lang og 3,5 meter bred (utvendig mål). Alle bur er like, altså samme størrelse: 70 cm bredde, 75 cm dybde og 60 cm høyde. Avstand fra gulv opp til nederste burrekke er 60 cm. Med ikke å ha bur nederst, gir det selvsagt en helt ideell praktisk løsning med 2-etasjers høyde, rent arbeidsmessig. Men andre vil sikkert mene at det ikke er den mest optimale utnyttelse av plassen. Det er i alt 40 burplasser.

Fôrgangen i midten har god bredde, den er 1,95 m bred, dermed er det god plass til å komme frem med trillebår, selv med åpne burdører.

Som dere ser på bildene på side 44 og 45, er det vinduer langs hele veggen som vender mot øst. Dermed er det kun morgensol som slipper inn, noe som er viktig å tenke på sommerstid med sterk varme. Vinduene (kjellervinduer 100x50 cm), tas helt ut om sommeren, for å sikre gode luftforhold og er kun innsatt på vinterstid. Det blir svært god utlufting i stallen. Ny luft kommer kontinuerlig inn gjennom ventiler (via gesimsen) under taket.

April 2005: Her skal det bygges kaninstall

Til reisverk og i tak og gulv, er benyttet 2" x 4" lekter, og det har gått med i overkant av 400 meter. Utvendig er bygget panelt med "villmarkspanel", beiset med tjærebeis. Innvendig er stallen panelt med OSB-plater, som er lakkert 3 ganger.

Selve byggingen av bura, har bestått i å sette sammen kasser med 4 rom, som så settes opp på en ramme/bukk. Ingen bur eller rammeverk er således festet til selve bygget. Dermed kan burene med letthet demonteres og bæres ut for rengjøring eller flytting, og selve stallbygget kan benyttes til andre formål. Til burene er benyttet 2 typer finèrplater; til bak og sidevegger er brukt såkalte "landbruksplater". De er ferdig malt i gult med et spesielt glatt belegg som gjør disse enkle å vaske, samt helt umulig å gnage på. De har standard mål 120 x 240 cm og 12 mm tykke. Ved å benytte disse til bakveggen, sidevegger, samt underlag til høyhekk,blir det faktisk ikke mer enn ca 10 cm kapp/vrak igjen, da en benytter hele platens bredde. Til tak og gulv i burene er benyttet "forskalingsplater" i oljet bjerk. Disse har mål: 150 x 75 cm og 15 mm tykke. Også her minimalt med kapp, da burenes dybde er 75 cm. - Når "kassene"/burseksjonene er skrudd sammen, settes disse opp på ram-

Kaninstallen begynner å ta form, og vi kan ane oss dimensjonene. Reisverket er satt opp og nå har vi fått på plass både gulv og tak.

men «en bukk» og så monteres høyhekker og dører. Dørene er laget av "badstuepanel", som har målene; 0,21 x 0,58 mm.
I alle burhjørner er det lagt et lag silikonmasse for sikkerhets skyld. Som det fremgår av bildene side 44 og 45, går dyra i en skuff (plastkasse) som gjør at treverket ikke får fuktighet av betydning, da alt av gjødesel/urin samles i skuffen. Skuffene er bestilt fra Tyskland, og lages etter mål, se: www.kotwannen-beckmann.de for mer info. De er i 4 mm Polyethylen, og er således svært lette. Det er i tillegg påmontert kantlister for å forhindre gnaging. Skuffehøyde er 15 cm. Rengjøringen foregår dermed ved at plastkassene tas ut og tømmes. For bedre rengjøring kan en ta dem utforbi for vask og spyling.
Det sies at det er like mange måter å bygge en stall og bur på som det er medlemmer, men en slik stall er det jo verdt å vise fram som et eksempel. *tekst/foto: Pål-E. Iversen*

T.v.: Det innvendige arbeid har begynt. Først lages en ramme som burkassene skal stå på. På bildet over kan vi se burkassene limes og skrues sammen på midtgangen i stallen. Til slutt skrues bakveggen på og burseksjonene settes opp i rammen og skrues fast.

fortsetter side 44-45

Nordisk Kanin-standard kr 375

+ ev. frakt-tillegg

350 sider med beskrivelse og fargebilder av alle de godkjente kanin-raser. Alle utstillere og rasekaninavlere bør ha denne bok, et uunnværlig verktøy i ditt kanin-oppdrett. Boka bestilles hos Dagfinn Johansen
tlf. 33 39 62 95, mobil 90 19 19 11
e-post: ingrjoh2@online.no

Norges Kaninavlsforbund tilbyr:

Nordisk Kaninstandard, 350 sider	**kr**	**375,00**	Priser er inkl. mva. Frakt kom-mer i tillegg
Merketang Hauptner med 2 siffersatser	**kr**	**1300,00**	
Merketang Hauptner ekstra siffersatser	**kr**	**450,00**	
Merketusj, 50 g	**kr**	**80,00**	
Skjemaer: Stambokblad blokk á 50 ark	**kr**	**50,00**	
Burkort for avlshunn, 20 stk	**kr**	**15,00**	
Burkort á 20 stk (1,0 og 0,1)	**kr**	**15,00**	

Henv.: Ingrid/Dagfinn Johansen, tlf. 33 39 62 95 e-mail: ingrjoh2@online.no

http://www.djohansenhusdyrutstyr.no

Angorakaniner (Erling Balle)	kr 230,50
Kaninhopping (2. utgave)	kr 241,00
Kaninhold (Birger Ukkelberg)	kr 362,00
Kaniner (John Unsgård)	kr 362,00
Dvergkaniner (Cappelens forlag)	kr 158,00
Min første kanin (Liljensøe forlag)	kr 275,00
Kaniner (Wegler)	kr 158,00
REX-kaniner (dansk)	kr 193,00
Kaninplakater 1 og 2	kr 152,00
Stjerneskålen, stor, 1 liter	kr 38,00
Stjerneskålen, liten, 1/2 liter (grå og grønn)	kr 30,00
Jokerskålen (rød og grå)	kr 30,00
Vippeskålen (hvit, rød og blå)	kr 42,50
AB-skålen (leveres i flere farger)	kr 48,50
Drikkenippel, med T-kryss (Rodari)	kr 18,50
Flaskeholder med feste og skål	kr 24,50
Drikkeflasker, 0,7 / 105	kr 33,50
Drikkeflaske, 0,3 liter	kr 38,00
Drikkeflaske, 0,6 liter	kr 43,50
Drikkeflaske, 1 liter	kr 55,00
Høyhekk	kr 48,50
Burlås / fjørlås	kr 6,00
Sytang (for ringer)	kr 243,00
Ringer for sytang 1 kg	kr 114,00
Sytang (for flatclips)	kr 241,00
Clips for sytang 1 kg	kr 103,00
Avbitertang til netting, meget god	kr 266,00
Forskjellige bånd og seler	kr 58,00
Tang for klipping klør, kraftig, liten type	kr 99,00
Tang for klipping klør, kraftig, stor type	kr 114,00
Reisekasse i tre med 4 rom liten rase	kr 600,00
Reisekasse i tre med 4 rom stor rase	kr 700,00
Atlas reisebur, nr 10 åpning foran	kr 213,00
Atlas reisebur, nr 10 åpning topp og foran	kr 300,00

ALLE priser er inkludert moms

ALLE priser er inkludert moms. Ved kjøp varer over kr 1.500,- gis 10% rabatt. Stort utvalg i netting -5% ved kjøp kr 4000. Se også vår hjemmeside:

www.djohansenhusdyrutstyr.no

Bestilling: D. Johansen Husdyrutstyr, Tinghaugv. 100, 3175 Ramnes

Tlf.: 33 39 62 95. Mobil: 901 91 911. Fax: 33 39 65 30

e-post: ingrjoh2@online.no

fortsettelse fra side 40-41

Stallen er nå kledd/panelt innvending med OSB-plater og alle bursek-sjonene er satt opp i rammene og montert fast

De runde høy-hekker er nå montert på plass. Netting-rullene er jo runde, så dette går som veldig greit med å lage til slike høyhekker. Øverst, toppen av høyhekken er det lagt en strimmel med netting, mens en annen løs-ning kan selv-sagt være å legge ei fjøl også der

Nå begynner det enkelte bur-rom å bli klar for innflytting. Dørene er mon-tert på. Plastkassene som dyra skal gå i er satt på plass (merk: aluminiums-kantlist rundt kassene).
- Og alumini-umsfôrskåler er skrudd fast på veggene

Se nå ja! Her er dyra kommet på plass og det hele ser jo meget delikat ut . . . Vanningsautomater (orange) henger på utsiden av dørene

ÅÅÅÅÅ for et syn!

Nå er 40 enkle burrom disponible (20 burrum på hver side). Dette ser da virkelig trivelig ut for en oppdretter å ta til med fôring og stell her! Bildet er tatt fra inngangsdøra (det er dør i hver ende).

Det er oktober 2005: Byggeprosjektet «Kaninstall» er ferdig - ble det ikke fint? I hver ende av stallen er det delt stalldør (en ordentlig stall må jo ha ekte stalldører) og det er heller ikke tvil om at dette er en kaninstall!

Forenings-adresser:

Medlemstallene er pr 27. august 2012
Totalt: 753 (380 - 181 - 192)
NB: Innmeld dine medlemmer snarest!
sendes til e-post: sekreter@nkf.net

Askim og omegn Kaninavlsforening 53
Leder: Johnny Lyshaug, Elvestadv. 964, 1827 Hobøl,
tlf. 69 92 00 59, mobil 482 99 553, e-post: jlyshaug@online.no
N.leder: Harry W. Nielsen, Langsrudåsen 62, 1860 Trøgstad,
mobil 908 74 911, e-post: harry.w@tele2.no
Sekr.: Anne Charlotte Fremmegård, Sundbyv. 281, 1820 Spydeberg
mobil 934 67 108, e-post: anne.charlotte@online.no
Kass.: Kjell Jørgenrud, Kirkev. 5, 1820 Spydeberg, tlf. 69 83 86 00
e-post: kjjoerg@online.no
Møte 1. onsdag i måneder med "R" i,
Kabb huset, Skogveien 22, 1831 Askim, kl. 19.00
Hopp: Linnea Tveraaen, tlf. 48172148 e-mail: linneatveraaen@live.no
Hjemmeside: www.askimkaf.net

Aurskog/Høland Kaninavlsforening 10
Leder: Sten Burås, 1970 Hemnes, tlf. 63 85 82 33.
Sekr. / Kass.: Bengt Karlsen, Haugtun, 1960 Løken, tlf. 63 85 74 78.
e-post: karlsenbengt@yahoo.no
Hopping: Eline Johansen, tlf. 995 66 429, e-post: ebj_8@msn.com
Jorunn Egner, tlf. 924 48 477, e-post: jorunn_trampe@hotmail.com
Hjemmeside: www.a-hkaf.net

Bergen og omland Kaninavlslag 32
Leder: Sturle Skeidsvoll, Hundvinvegen 24, 5956 Hundvin
tlf. 977 01 367 e-post: danafeed@online.no
Nestl.: Marius Reigstad, Oppetveiten 81, 5262 Arnatveit,
tlf. 952 21 031, e-post: mareig@online.no
Kass.: Sverre Skeidsvoll, Hundvinvegen 24, 5956 Hundvin
e-post: armeddragons@hotmail.com
Sekr.: Jeanne Nygård Jebsen, e-post: jeanne@saniteten.no
Bergen og omegn Kaninhoppere: Annette Floen, tlf. 924 20 607
hjemmeside: http://www.bergenkanin.com

Drammen og omegn Kaninavlsforening 30
Leder: Cato Smørgrav. Tlf. 986 59 635
e-post: leder@drammenkaf.com
Nestleder: Thormod Saue, tlf. 900 90 472 epost: thsaue@online.no
Sekretær: Kaare Midtun. E-post: kaare-midtun@vejers.no
Kasserer: Henriette Overn
Tlf. 930 26 374, e-post: henrietteo9@hotmail.com
Hjemmeside: www.drammenkaf.com
Modum og omegn Kaninhoppere:
Leder: Jeanette Feindt Berg, e-post: netty_dyr@hotmail.com
Hjemmesideadr: www.drammenkaf.com/MOKH

Eidsvoll og omegn Kaninavlsforening 15
Leder: Jørn Øverby, Rustad, 2411 Elverum
e-post: jorverby@bbnett.no
Kass.: Unni H. Holm, Rustad, 2411 Elverum
e-post: jorverby@bbnett.no Giro nr.: 0530 4347688
Hjemmeside: http://ekaf.no

Glåmdal Kaninavlsforening 18
Leder: Hilde Haakenstad, Dal, 2235 Matrand. Tlf: 48173859
e-post: hilde.haakenstad@hotmail.no (post til leder)
Nestleder/Kasserer: Hilde Aamodt, Åkrokveien 268, 2113 Disenå.
Tlf: 95881559, e-post: hildedisi@hotmail.com
Sekr.: Hedda Aurbakken, e-post: hedda_aurbakken@hotmail.com

Grenland Kaninavlslag 12
Leder: Terje Engh, Leirgt. 10, 3946 Porsgrunn, tlf. 415 08 588.
e-post: enghterje@hotmail.com
Sekr.: Svein Clausen, Gl. Bjørntvedt v. 84, 3734 Skien, tlf. 35 59 88 50
e-post: svein@sveinclausen.no
Kass.: Line Clausen, Gl. Bjørntvedt v. 84, 3734 Skien, tlf. 35 59 88 50

Haugaland Kaninalslag 29
Leder: Odd Einar Svendsen, Nessa Indre, 5560 Nedstrand
Mobil: 918 89 585
Nestleder: Arvid Langelandsvik, Hinderlivegen 11, 5550 Sveio
Mobil: 458 09 023
Kasserer: Torbjørn Frøland, Gamlevegen 1, 5563 Førdesfjorden
Tlf.: 52 77 30 07 - Mobil: 959 89 824
Sekretær: Cathrine Jacobsen, Skiftestadvegen 191, 5550 Sveio
Mobil: 916 08 087
Hoppekontakt: Trine Lofthus, e-post: trine_919@hotmail.com
Mobil: 928 81 013
Hjemmeside: http://www.haugakal.net E-post: post@haugakal.net

Indre Østland Kaninavlslag 53
Leder: Ivar Østli, Nordre Ålsvei 334, 2750 Gran,
tlf. 61 33 17 76, mobil 911 82 745, e-post: i.oestli@online.no
Nestl.: Tor Gillerholtmoen, Ellevsæterv. 385, 2380 Brumunddal,
tlf. 62 35 20 23, mobil 978 77 208. e-post: tor.giller@c2i.net
Sekretær: Elina Jokinen, Ellevsæterv. 385, 2380 Brumunddal
tlf. 62 35 20 23, mobil 476 58 021. e-post: tor.giller@c2i.net
Kasserer: Mathias Gaaserud, e-post: mathiaga@online.no
tlf. 996 46 908 Kontonr.: 2010 22 76222.
Hjemmeside: http://www.indreostlandkal.com/

Jæren og Sandnes Kaninavlslag 80
Leder: Jarluf Lomeland. E-post: lomeland@c2i.net, tlf. 473 190 31
Sekr./nestl.: Svein Ødegård, Tjemslandshagen 8, 4360 Varhaug,
tlf. 959 30 906 / 51 43 89 15. E-post: sveinodegard@lyse.net
Kasserer: Torund Høie Thorvaldsen, tlf. 402 96 339
E-post: torund.thorvaldsen@lyse.net NB! kontonr.: 3290.54.16382
Møte: 1900-huset, Bryne, kl. 19.00, den 1. mandag i måneden.
Hjemmeside: www.josk.no

Larvik og Sandefjord Kaninavlslag 21
Leder: Anne Mette Klepaker, Syrristv. 207, 3280 Tjodalyng,
tlf. 976 76 120. e-post: amklepaker@hotmail.com
Nestl.: Gullik Klepaker, Syrristv. 207, 3280 Tjodalyng, tlf. 3319 32 68.
Kass.: Arne Andersen, Anemonev. 2, 3268 Larvik, tlf. 33 18 31 98
e-post: haneholmen@hotmail.com
Sekr.: Rolf Ludvigsen, Østbyv. 162, 3280 Tjodalyng, tlf. 33 12 45 97
e-post: ro-lud@online.no

Møre og Romsdal Kaninalslag 44
Leiar: Bjarne Øygard,
tlf. 950 20 982, e-post: bjarne.oygard@mimer.no
Nestleiar: Frank Morten Dalmo Jørgensen,
tlf. 980 64 108, e-post: frankmorten66@hotmail.com
Kasserar: Knut Are Sundgot,
tlf. 917 72 340, e-post: knut.are.sundgot@tussa.com
Sekretær: Merethe Gule,
tlf. 909 38 364, e-psot: merethe_gule@hotmail.com

Nord-Trøndelag Kaninavlsforening 66
Leder: Snorre Jacobsen; Bringebærvn., 7600 Levanger,
tlf. 906 43 876 e-post: sn-j@online.no
Nestleder: Rolf Nilsen, Heisand, 7120 Leksvik, tlf. 412 84 090
Sekretær: Per Kløvstad, Gamle Kongevei 26B, 7600 Levanger,
tlf. 412 35 553 e-post: kloevst@online.no
Kasserer: Camilla L. Rosvold, 7120 Leksvik, tlf.482 34 506
e-post: ar-rosvo@online.no
Hjemmeside: www.freewebs.com/nordtrondelagkaf
Frosta og omegn Kaninhoppeklubb: Anne Duvsethe, tlf. 74143971

Oslo og Akershus Kaninavlsforening 22
Leder: Trond Pettersen, Hellav. 54, 2013 Skjetten, tlf.: 63 84 33 03
mob.: 934 18 002 e-post: trond.oyvind.pettersen@hafslund.no
Nestl.: Geir Hovde, Santraåsen 11, 3280 Tjodalyng, tlf. 909 71 551.
Sekretær/hoppekontakt: Birgit Syversen, Rolf Presthus vei 20,
1415 Oppegård, tlf. 916 64 459 e-post: birsyve@online.no
Kass.: Pål-Eirik Iversen, boks 34, 1923 Sørum, tlf. 63 82 91 41,
mob. 950 85 174. e--post: paal@aurskog-regnskapskontor.no
Kontonr.: 1271 30 73146

Rogaland Kaninalslag 43
Leder: Helge Johansen, tlf. 415 07 786. e-post: helge.johansen@dnb.no
Nestl.: Arild Netland, tlf. 916 39 782. e-post: anetland@statoil.com
Sekr.: Bjørn Egeland, tlf. 51 67 19 00. e-post: bjorn.egeland@lyse.net
Kasserer: Renzo Fornasari, tlf. 474 50 820
e-post: renzo.fornasari@halliburton.com
Kontingent settes inn på konto: 3204 07 02406 (kr 450 / 300 / 160)
Hopping: Hilde Krogedal, e-post: hilde@kleppnett.no
Møter avholdes på «Aktivitetshuset» Statoil Forus, den andre mandagen i måneden, kl 19 (NB: ikke mai-august)

Sarpsborg Kaninavlsforening 82
Leder: Kent Rune Eriksen, Smedbakken 6, 1890 Rakkestad,
tlf. 916 05 757 og 417 49 787. e-post: kentrune@online.no
Nestl.: Bjørn Petter Åsheim, 1739 Borgenhaugen, tlf. 69 16 50 69.
Sekr.: Silje Kristine Olsen, tlf. 976 76 013. e-post: sko1986@yahoo.no
Kass.: Gunner Bertelsen, Revyv. 6 A, 1718 Greåker. Tlf. 416 12 487
e-post: gbertels@online.no konto-nr.: 1090.18.59715
All post sendes leder. Møter: 1. onsdag i mnd. (ikke juli/aug.)
Sørlietorget i 2 etg., over Harley Davidsonbutikk, kl 18.
Hopping: hver tirsdag, tilfluktsrom Kulås
Sarpsborg Hoppegruppe: Silje Kristine Olsen, tlf. 976 76 013
Hjemmeside: http://www.sarpsborgkf.com

Sogn og Fjordane Kaninavlslag 14
Leiar: Øystein Osland, Ekornlia 11, 6800 Førde,
tlf. 416 86 449 e-post: oysteinosland@hotmail.no
Nestleiar: Oddmund Veka, Høyviksbygda, 6985 Atløy, tlf. 57 73 14 08
e-post: oddm-ve@online.no
Kasserer: Thor Øivind Larsen, 6740 Selje,
tlf. 57 85 64 46, mobil: 412 00 596 e-post: tola72@online.no
Hjemmeside: www.sfkanin.com

Sørlandets Kaninavlslag 24
Leder: Arne Sigbjørn Bjørntvedt, Høgefoss, 3855 Treungen,
tlf. 469 35 957 e-post: arne-bjorntvedt@hotmail.com
N.leder/sekretær: Siw Kvam, tlf. 992 28 512, e-post: siwja@c2i.net
Kasserer: Tore Askeland, 4823 Nedenes, tlf. 37 09 67 75
møter: første mandag i måneden i Sør Amfi Arendal, kl 18.30
Hjemmeside: http://sorlandets.webs.com

Trøndelagen Kaninavlsforening 53
Leder: Alf Gunnes, Voll, 7393 Rennebu, tlf. 926 09 778
e-post: algunnes@online.no
Nestleder: Erling Killingberg, Vetle Visliesv. 2, 7024 Trondheim
tlf. 72 55 54 09.
Kasserer: Rune Breistrand, tlf. 952 41 856
e-post: rune.breistrand@trondos.no
Sekretær: Kristin Berg, Hauka, 7288 Soknedal, tlf. 481 14 973
e-post: rbkfrode_fan@yahoo.no
Besøk vår hjemmeside på: http://www.trondelagen.moo.no

Tønsberg og omegn Kaninavlsforening 47
Leder: Siw Hauge, tlf: 47 82 87 07, mail: federinn@gmail.com
Nestleder: Lars Gulliksen, tlf: 97 97 76 18
Sekretær: Hallgjerd Seim Paulsen, e-post: hallgjerds@hotmail.com
Kasserer: Karin Bjørnstad, tlf: 33 33 32 84
mail: kb@technohouse.no
Hoppeleder: Aina Magnus, tlf: 45 27 50 45
mail: aina1989@hotmail.com
Møte 1. tirsdag i mnd., Dommerbua på Jarlsberg Travbane

FYLKESLAG:

Østfold Avlslag for Kaniner
Leder: Harald Frorud, Storv. 35B, 1816 Skiptvet, tlf. 69 80 97 79.
e-post: hafror@online.no
Nestl.: Bjørn Petter Åsheim, Furuv. 3, 1739 Borgenhaugen,
tlf. 916 27 825.
Kass: Gunner Bertelsen, Revyv. 6a, 1718 Greåker. Tlf. 416 12 487
e-post: gbertels@online.no

SPESIAL-KLUBBER:

Norsk Angora 2
Leder: Bente Skjævestad Torland, Gamlevei 15, Håbestad,
4884 Grimstad, tlf. 915 63 172, e-post: skjato@online.no
Nestleder: Hilde Krogedal, 4353 Klepp st., tlf. 950 50 254
e-post: hilde@kleppnett.no
Kasserer: Unni Grete Brubakken, e-post: unnigrethelb@gmail.com
Sekretær: Jonette S. Myrbostad, Bringebærv. 10, 7600 Levanger,
tlf. 40 60 79 88. e-post: jonettes@hotmail.com
Kontingent, medlemmer innen NKF: kr 200 kontonr: 0530 0295691
Hjemmeside: http://www.norskangora.com

Alaska og Havana-klubben
Leder: Anne Mette Klepaker, Syrristv. 207, 3280 Tjodalyng,
tlf. 976 76 120. e-post: amklepaker@hotmail.com
Sekr. / Redaktør: Anne Bjerkeli Nguyen, Skogv. 1, 1820 Spydeberg,
tlf. 990 21 565 e-post: annebjng@online.no
Kass.: Rolf Ludvigsen, Østbyv. 162, 3280 Tjodalyng, tlf. 33 12 45 97
Styrem.: Oddmund Veka, Høyviksbygda, 6985 Atløy, tlf. 57 73 14 08
Kontingent kr 100,- pr år, innbetales til kontonr.: 0530 1866110. .

Dvergkaninklubben
Leder: Elina Jokinen, Ellevsæterv. 385, 2380 Brumunddal
tlf. 62 35 20 23, mobil 476 58 021 e-post: tor.giller@c2i.net
Nestleder: Marianne Wernersen, 4824 Bjorbekk,
tlf. 958 19 073 e-post: marianne.wernersen@powermail.no
Sekretær: Svein Ødegård, Tjemslandshagen 8, 4360 Varhaug,
tlf. 959 30 906 / 51 43 89 15. e-post: sveinodegard@lyse.net
Kasserer: Thor Øivind Larsen, 6740 Selje,
tlf. 57 85 64 46, mobil: 412 00 596 e-post: tola72@online.no
Kontingent kr 150,- (fam. kr 50) - Betales til konto nr 05303462173
Styrem.: Arild Netland, tlf. 916 39 782. e-post: anetland@statoil.com
Jarluf Lomeland, tlf. 473 190 31. e-post: lomeland@c2i.net
Hjemmeside: http://www.dvergkaninklubben.com

Norges Kaninhoppforening
Leder: Heidi Huseby, tlf. 900 89 028 e-post: leder@kaninhopping.no
Nestleder: Tonje Søfteland, e-post: nestleder@kaninhopping.no
Sekretær: Linnea Tveraaen, e-post: sekretar@kaninhopping.no
Kasserer: Anne Duvsethe, Lein, 7710 Sparbu, tlf. 74 04 39 71,
mobil 990 44 998, e-post: kasserer@kaninhopping.no
Betaling av gårdsnavn og hoppebøker til: konto 0538 19 09753
Hjemmeside: www.kaninhopping.no

Norsk Vedderklubb
Leder: Torgeir Vestenfor, tlf: 416 76 550.
e-post: torgeir@hallingtorv.no
Nestl.: Raymond Voll, tlf. 982 13 612. e-post: rayvoll@hotmail.com
Sekretær: Kristin H. Berg, tlf. 481 14 973, rbkfrode_fan@yahoo.no
Kasserer: Elin Stangeland, Kyrkjevegen 271, 4325 Sandnes
Tlf.: 915 59 244. e-post: jennista@online.no
Kontingent kr 150 settes inn på kontonr.: 3250 26 57452

NB: Premie til den som verver flest medlemmer i 2012!

Annonsepriser:

1/1-side kr 1200	**1/8-side kr 300**
1/2-side kr 750	**Oppdretterannonse**
1/3-side kr 500	**innrykk i 10 nr: kr 435**
1/4-side kr 400	bjorn.egeland@lyse.net

Annonser i TK er gratis på www.kanin-nkf.net

Utgivelsesplan for TK:

Blad nr 7: oktober, utkommer ca uke 42
- manusfrist er 20. september
Blad nr 8: nov., utkommer ca uke 47
- manusfrist er 20. oktober

B

Returadresse:
Bjørn Egeland
Frøyerveien 46
4328 Sandnes

Ønsker alle en fin høst!

«Katt
å kaniner
i en hage
i Heimdal»

På bildet til høyre: Benedicte Thorvaldsens Rozetta's Maskineri, som er en Dvergvedder i varianten japaner svart/hvit

ISSN 0332-0882 - Produksjon: Petit Grafiske, tlf. 51 67 19 00